

Universitat
Pompeu Fabra
Barcelona

Treball de fi de màster Acadèmic

Traducció comentada del relat "An Honest Woman", d'Otessa Moshfegh

Nom i Cognoms Anna Rotger Pascual

Màster: Estudis de Traducció

Edició: 2019-2020

Director: Dr. Dídac Pujol

Any de defensa: 2020

Col.lecció: Treballs de fi de màster

Departament de Traducció i Ciències del Llenguatge

RESUM

Aquest treball consisteix en una traducció de l'anglès al català del relat "An Honest Woman", de l'autora nord-americana contemporània Ottessa Moshfegh. Aquesta traducció va dirigida al mateix tipus de destinatari que el text original, és a dir, un públic general adult. Els objectius del treball són: 1) oferir una traducció tan adequada al text original com sigui possible; 2) que el text català tingui el mateix efecte en el lector que el text original; 3) fer un comentari de la traducció, valorant l'adequació de les tècniques de traducció utilitzades per resoldre alguns dels principals obstacles amb què m'he trobat a l'hora de traduir: la cursiva, el gerundi, el vocabulari relacionat amb tempestes i l'ús del guió en els diàlegs.

Paraules clau: traducció literària, català, anglès, cursiva, gerundi, tempestes, guió en els diàlegs, narrativa, Ottessa Moshfegh.

ABSTRACT

This paper consists of a translation from English into Catalan of the short story "An Honest Woman", by Ottessa Moshfegh, a contemporary American writer. This translation is directed at the same audience as the source text, a general adult public. The aims of this project are: 1) to present a translation as adequate to the source text as possible; 2) to create the same effects on the target text reader as the original; 3) to write a translation commentary, taking into account the translation strategies used to solve the main translation problems I encountered when translating the source text: italics, gerunds, vocabulary related to thunderstorms, and the use of dashes in dialogue.

Keywords: literary translation, Catalan, English, italics, gerunds, thunderstorms, dashes in dialogue, narrative, Ottessa Moshfegh.

Índex

1.1. Introducció	1
1.1. Objectius	1
1.2. Estructura	1
1.3. Metodologia.....	2
2. L'autora i l'obra.....	3
3. Encàrrec de traducció.....	6
3.1. Prioritats.....	6
3.2. Restriccions.....	6
4. Comentari de la traducció.....	8
4.1. Aspectes morfosintàctics.....	9
4.1.1. La traducció del gerundi.....	9
4.1.2. La traducció de la cursiva.....	15
4.2. Aspectes lèxics.....	21
4.2.1. La traducció del vocabulari relacionat amb les tempestes.....	21
4.3. Convencions.....	25
4.3.1. Ús del guió.....	25
5. Conclusions	28
6. Bibliografia	30
7. Annex: Original i traducció	34

1. Introducció

1.1. Objectius

El primer objectiu d'aquest treball és realitzar una traducció al català del relat "An Honest Woman", que apareix en el volum *Homesick for Another World* (2017), de l'autora nord-americana Ottessa Moshfegh. La traducció es fa d'acord amb l'encàrrec d'una editorial catalana que vol publicar en català la col·lecció de relats de l'autora. El segon objectiu és realitzar una anàlisi justificativa de la traducció i dels recursos que s'hi utilitzen.

Amb relació als criteris de selecció, havia de ser un text que no s'hagués traduït mai al català. A més, la seva extensió havia de ser, més o menys, d'unes 20-25 pàgines amb un interlineat d'1,5 espais. El text escollit m'interessa particularment pel seu caràcter contemporani (va ser publicat fa tres anys) i per la seva riquesa narrativa. A més, la seva traducció m'ha permès aplicar coneixements adquirits en el màster. L'objectiu d'aquest treball és, en definitiva, oferir una traducció al més adequada possible, que pugui llegir-se com un text que es podria haver escrit en català originalment.

1.2. Estructura

En primer lloc, el treball consta d'una aproximació a la biografia de l'autora Ottessa Moshfegh, a la seva col·lecció *Homesick for Another World*, i al relat objecte d'aquest treball, "An Honest Woman". Així, es presenten els trets generals de l'autora i la seva relació amb el text. Seguidament, es parla de l'encàrrec de traducció, considerant-ne les prioritats i restriccions. Després, faig una anàlisi de la traducció, comentant els temes més rellevants, que es divideixen entre aspectes morfosintàctics i lèxics. A més, parlo de les convencions de la narrativa en català. De fet, aquests temes s'han triat per la dificultat que han suposat a l'hora de fer la traducció. Cada tema consta d'una definició i d'una explicació de: 1) per què suposa un repte de traducció; 2) com s'ha solucionat el problema; i 3) per què s'ha solucionat d'una determinada manera (i no d'una altra). Finalment, arribem a les conclusions, que resumeixen els punts més importants del treball. Al final, hi ha la bibliografia, i els annexos, on es troben tant el text de partida com el d'arribada, acarats perquè es puguin comparar fàcilment. A més, estan dividits en segments per tal de referir-nos als textos en el cos del treball i, d'aquesta manera, poder-los identificar fàcilment.

1.3. Metodologia

La metodologia a l'hora de realitzar aquest treball va ser, primer de tot, triar un text que complís els requisits. Després, llegir-lo i assenyalar els possibles obstacles de traducció o temes traductològics interessants que poguessin ser comentats en el cos del TFM. El següent pas va ser traduir el text, adaptant la meua traducció a l'encàrrec de traducció i apuntant les tècniques utilitzades per resoldre cada obstacle. De fet, per resoldre tots els dubtes vaig consultar diccionaris monolingües i bilingües, manuals d'estil, i fins i tot parlants nadius d'anglès. Seguidament, vaig agrupar els obstacles en diferents categories per tal d'analitzar-los. Pel que fa al comentari de la traducció, vaig buscar diversos articles per tal de donar context i justificar les decisions de traducció preses. El darrer pas va ser redactar el comentari de la traducció, combinant la teoria dels articles amb els exemples del text d'arribada, per arribar així a les conclusions.

2. L'autora i l'obra

Ottessa Moshfegh (Boston, EUA, 1981) és una escriptora nord-americana que el 2016 va ser guardonada amb el Premi Hemingway Foundation/PEN per la seva novel·la *Eileen*, (2015), que també fou nominada al premi Man Booker Prize. De pare iranià i mare croata, ambdós músics professionals, Moshfegh va néixer a Boston, però va créixer a Newton, dues ciutats a l'estat de Massachusetts. Va estudiar piano, però als 13 anys va descobrir que volia ser escriptora. Es va graduar a Barnard College, a Nova York, el 2002, i el 2011 va obtenir un màster en Belles Arts a la Universitat de Brown. Segons l'autora, la seva carrera com a escriptora va començar quan feia aquest màster, el curs 2010-2011, durant el qual va escriure *McGlue*, la seva primera novel·la, publicada el 2014.

A *Eileen*, l'autora mostra la veu d'una dona vella que evoca un moment tràgic de la seva vida. Moshfegh de seguida es va fer lloc en el món literari dels EUA. S'ha dit que Moshfegh és una nova veu "essencial" dins de la literatura nord-americana. En la seva obra predominen la preocupació per la gent al marge de la societat i per les limitacions corporals (Laity, 2016).

L'autora ha expressat a diverses entrevistes el seu sentiment d'alienació d'aquest planeta, dient: "No soc d'aquesta dimensió. Vinc d'un lloc diferent, una realitat diferent. No em sento còmoda amb la vida a la Terra. La vida aquí és crua i fa mal. Molts cops sembla una tortura" (Gerard, 2015). I aquest sentiment es pot veure en la seva obra, ja que Moshfegh diu:

Whatever I'm fascinated-slash-horrified-by-slash-suffering because of, I become obsessed with it and it goes into my fiction, and in using it as material, I become its master. I'm not saying I can have a problem, write a story about people who have that problem, and then through writing a happy ending, find a solution for myself. It's not really that neat. But through wrestling with and surrendering to the fiction, I get to move onto something else (Gerard, 2015).

Homesick for Another World (2017) és l'únic llibre de relats de l'autora fins al moment. La història que traduiré i comentaré en aquest treball, "An Honest Woman", és la vuitena de les catorze que conté el volum. Molts d'aquests relats s'havien publicat prèviament a revistes com *The Paris Review* i *The New Yorker*.

La inspiració per a aquests relats i pel títol de la col·lecció, explica Moshfegh, la va trobar en ella mateixa. L'autora assegura que, de vegades, es mira a si mateixa i a la

seva vida des de fora, pren distància, i sent enyorança per un altre món. No se sent a casa enlloc en aquest planeta, no se sent nord-americana. Si bé té atributs nord-americans, no s'identifica amb aquell lloc (Gerard, 2015).

El seu sentiment d'alienació Moshfegh el transmet a través de l'humor. Les històries de *Homesick for Another World* són variades i entretingudes i la gran majoria sorgeixen d'una postura d'hostilitat o d'una experiència personal difícil. El llibre es titula així, perquè totes les històries parlen de gent que vol coses que no poden tenir i lluiten per entendre's a ells mateixos (Treisman, 2015).

Una crítica de *The New York Times* del 2017 (Means, 2017) deia que el llibre és excel·lent i que ella és una de les escriptores més fascinants dels nostres temps. Seguint dient que hi ha alguna cosa desconcertant en les seves històries, alguna cosa gairebé perillosa, mentre que alhora encanta i fins i tot és graciosa. Però el que fa la seva veu única, diu Means, és la manera en què combina el grotesc amb la tendresa i la compassió. Les històries d'aquests relats tenen en comú la seva veu, el to pessimista, i els detalls minuciosos. L'acció es retarda, se substitueix, es frustra o se suprimeix. La seva essència són la ironia i la desintegració, segons Means.

Schappell (2017) argumenta que Moshfegh té fixació amb el grotesc: una dona té un braç “com una gamba”, un home vell amb vitiligen intenta seduir la seva veïna molt més jove que ell, etc. Però, dintre de totes aquestes deformitats físiques, les històries que tenen més èxit són aquelles on els personatges són males persones. Aquests relats mostren homes egocèntrics i gent privilegiada que no són conscients de la seva intolerància.

Tots els personatges de *Homesick for Another World* són inestables, busquen connexions i millorar-se a si mateixos, encara que de diferents maneres. Però tots estan atrapats pels seus impulsos i inseguretats existencials. La col·lecció conté diferents exemples d'autoengany que representen la condició humana. Els personatges es troben atrapats psicològicament entre el passat (males infanteses, relacions nocives, i matrimonis fracassats) i els somnis frustrats del futur.

Segons Moshfegh, els relats de *Homesick for Another World* són “my first attempt to impress on people how weird it has been for me to feel alive. And I do that by using these puppets who are struggling with their absurd miseries.” (Laity, 2016). L'autora insisteix que ens centrem en la relació tan incòmoda i hostil que els personatges tenen amb els seus cossos, la qual cosa fa que les històries siguin obscures.

Encara que el llibre conté històries que aparentment no tenen relació entre elles, hi ha diferents lligams que les uneixen. Els diferents narradors tenen diversos trets en comú: són mentiders, solitaris, molts d'ells beuen massa o són drogoaddictes, tenen relacions tòxiques, són descuidats, o viuen en la misèria.

En totes les seves obres, a l'autora li agrada escriure sobre la cultura de la misogínia i dels privilegis masculins. Tal com apunta Schappell (2017), frase rere frase, Moshfegh va manipulant el destí dels que són menyspreables, egocèntrics i abusadors reprimits. D'altra banda, mostra afinitat per les dones, noies dolentes, alcohòliques i drogoaddictes, però els hi té estima, perquè han viscut aguantant que les tractin com a objectes i s'han hagut d'enfrontar als egos d'homes grollers. Aquestes dones aprofiten les seves debilitats i en treuen tot el que poden.

En totes les històries de *Homesick for Another World*, l'autora troba un equilibri entre la simpatia i el menyspreu. Alguns dels seus personatges en són un exemple, com els vells solitaris, tristos i depredadors. Els seus personatges són la suma dels seus defectes, que alhora són els seus encants. Però tots tenen una cosa en comú: les ganes. Ganes de col·locar-se, de ser famosos, de dominar un amant, que els respectin i els adordin, de menjar i beure, d'extasiar-se. Tenen ganes de ser feliços, la qual cosa, en paraules de Moshfegh, significa absència de misèria: els personatges són cruels entre ells i es fan mal, però la bellesa surt dels llocs més inesperats (Schappell, 2017).

El relat "An Honest Woman", objecte d'aquest treball, parla d'una noia d'uns trenta anys que té per veí un vell. L'autora conta la història des del punt de vista de l'home i, després, amb subtileza, passa a contar-la des de la perspectiva de la noia fins que els dos personatges formen un nexa de violència que culmina en una escena dramàtica, durant una tempesta, a la sala d'estar de l'home. La història no acaba amb un final abrupte, ni amb una epifania, sinó amb una escena on l'home, dies més tard, "passeja com un gos abandonat" pels carrers de la ciutat.

3. Encàrrec de traducció

He creat un encàrrec de traducció que em permetés fer una traducció fidel i adequada a les prioritats i restriccions específiques de l'encàrrec, que han condicionat la traducció.

S'ha seguit el model de prioritats i restriccions de Zabalbeascoa (2001):

Encàrrec de traducció:

Títol del relat: "An Honest Woman".

Autora: Ottessa Moshfegh.

Llengua de partida: anglès.

Llengua d'arribada: català.

L'encàrrec consisteix en la traducció al català del relat "An Honest Woman", de l'autora nord-americana Ottessa Moshfegh, per a la seva publicació en el mercat literari català. Així, l'audiència d'arribada és un públic genèric, interessat en la literatura nord-americana o la literatura contemporània en general.

3.1. Prioritats

- Mantenir el to informal i col·loquial del text. Per tant, utilitzar un llenguatge que s'hi adeqüi, com per exemple vocabulari vulgar.
- Mantenir, també, els elements de l'oralitat fingida, així com marcadors pragmàtics d'oralitat.
- Utilitzar estructures sintàctiques que siguin clares per al públic català, la qual cosa pot implicar haver de canviar la puntuació quan sigui necessari.
- Utilitzar convencions del gènere literari en català, com el guió llarg per indiciar l'inici d'un diàleg.
- Evitar posar notes a peu de pàgina, ja que dificulten la lectura per part del públic (Ainaud, Espunya i Pujol 2020: 81).

3.2. Restriccions

- Es tracta d'un text literari i s'ha de ser tan fidel al text com sigui possible.
- L'autora utilitza gerundis de posterioritat, que en anglès són correctes, però en català no.
- L'autora utilitza cursiva emfàtica, la funció de la qual s'expressa d'altres maneres en català.

- L'autora utilitza vocabulari relacionat amb les tempestes, que en anglès és molt ric i específic, però que en català exigeix un vocabulari específic i l'ús d'estratègies diferents de la traducció literal.

4. Comentari de la traducció

En aquesta part, comentaré els principals problemes de traducció que he trobat i comentaré les tècniques de traducció que he utilitzat. Els temes en els quals em centraré són els següents: els gerundis de posterioritat, la cursiva, el vocabulari relacionat amb les tempestes, i l'ús del guió llarg en els diàlegs.

Tal com apunta Sellent (2017: 118) referint-se a la traducció que va fer Ferran Toutain de «Viatge a Laputa, Balnibarbi, Luggnagg, Glubbudubdrib i Japó», un dels llibres de què consta *Viatges de Gulliver*, de Jonathan Swift, una traducció s'ha de poder llegir sense encallar-s'hi, ha de fluir amb naturalitat i s'ha de cenyir als recursos lèxics, locucionals, rítmics, sintàctics i estilístics més genuïns de la prosa catalana. D'altra banda, no ha d'incloure cap estructura sintàctica forçada. Així s'aconsegueix, segons Sellent, una impressió de facilitat que aconseguen els textos que tenen un treball molt elaborat de selecció i combinació de termes i estructures al darrere. Però, per molt bé que flueixi una traducció, ha de complir els requisits d'equivalència de sentit i d'estil respecte al text de partida (ibídem). Amb relació a les prioritats i restriccions d'aquest encàrrec de traducció, i d'acord amb la premissa de Sellent, he pres les decisions de traducció que comentarem a continuació. En la meua traducció doncs, he procurat ser tan fidel al text de partida com m'ha estat possible tot intentant que el text d'arribada fos genuí en català. D'aquesta manera, agafo i aplico l'opinió i el mètode que Sellent es fa seus.

Els temes es divideixen en tres apartats. El primer és el d'aspectes morfosintàctics, que conté la traducció del gerundi i la traducció de la cursiva. No classifico la cursiva (4.1.2) dins un apartat de fonètica o entonació (prenent l'anglès com a base), sinó dins de la sintaxi, ja que prenc com a base la traducció. El segon apartat és el d'aspectes lèxics, on es tracta la traducció del vocabulari relacionat amb tempestes. Finalment, en el darrer apartat parlem de la convenció del gènere narratiu de l'ús del guió en els diàlegs.

Cal remarcar que hi ha altres temes que no s'han tractat en aquest treball degut als límits d'extensió. Malgrat això, són aspectes que valdria la pena tractar en altres treballs o potser més endavant. Serien: la traducció dels verbs amb preposició, la traducció de les descripcions físiques, i la traducció dels marcadors de la llengua col·loquial.

4.1. Aspectes morfosintàctics

4.1.1. El gerundi

El text de partida conté una quantitat considerable de gerundis. De fet, Moshfegh en pot arribar a utilitzar diversos de seguits en un mateix paràgraf:

“I’m sorry to report that my nephew is running late,” Jeb said, **locking** the front door. “He has been detained due to the rain.” He inhaled the smell of her, **searching** his mind for the words. “Piña colada,” he exclaimed, **wagging** a finger. “Your perfume. Am I right?” (segment 31)

—Em sap greu dir-te que el meu nebot arribarà tard —digué el Jeb, **mentre tancava** amb clau la porta principal—. Tardarà més per culpa de la pluja—. Va inhalar la seva olor, **cercant** les paraules en la seva ment—. Pinya colada —va dir **mentre movia** un dit—. El teu perfum, vull dir. Vaig errat?

En general, els gerundis no suposen un obstacle de traducció, perquè en català les construccions amb gerundi d’anterioritat, simultaneïtat i manera són correctes. Malgrat això, és recomanable anar variant la manera com es tradueixen per tal de no caure en la repetició i en l’ús excessiu, ja que el català, a diferència de l’anglès, tolera menys la repetició. En l’exemple esmentat anteriorment, hi ha tres gerundis de simultaneïtat. Ja que són correctes en català, es poden traduir per gerundis. També es poden utilitzar altres construccions com les conjuncions, com per exemple ‘mentre’ o ‘tot’. Alguns exemples de gerundis de manera i la meva traducció al català serien:

Jeb looked out the window, **grinning**. → El Jeb va mirar per la finestra **amb** un somriure d’orella a orella. (segment 33).

“Jesus,” the girl said, **snorting**. → —Hòstia —**va esbufegar** ella. (segment 34).

En el primer exemple es tradueix el gerundi per una construcció preposicional (“amb un somriure d’orella a orella”). En el segon, en canvi, es tradueix per un verb en infinitiu (“esbufegar”), que recull tant el verb de la clàusula principal (“said”) com el gerundi de manera (“snorting”).

D’altra banda, el gerundi de posterioritat, que té un ús correcte i molt recurrent en anglès, suposa un obstacle de traducció, ja que en català aquesta construcció no és correcta. Per tant, s’ha de diferenciar aquest tipus de gerundi de la resta i trobar una traducció genuïna i normativament acceptable.

Vera Grau (2019: 16) parla de com ha de ser una construcció de gerundi en català per ser correcta: el subjecte del gerundi ha de ser el mateix que el subjecte de l'oració principal i l'acció definida pel gerundi no pot ser posterior a la de l'oració principal. Cal tenir en compte, a més, que no tots els gerundis tenen un valor temporal, ja que també poden expressar condició, causa, concessió, oposició, instrument, o manera (ibídem).

Tal com argumenta Espunya (2008: 73), la construcció d'adjunt lliure de gerundi resulta problemàtica des del punt de vista prescriptiu. Concretament, l'ús problemàtic és el gerundi de posterioritat. Per 'adjunt lliure' (terme que utilitza Suñer, 2002: 3030, citat per Espunya 2008: 73) entenem “una clàusula no finita, sense subjecte explícit, separada de la clàusula principal amb una lleu pausa en el medi oral i amb coma en el medi escrit”. Per contrast, ‘un adjunt lligat’ es pronuncia sense pausa a continuació de l'oració principal (Espunya, 2008: 73). Un exemple d'adjunt lliure de gerundi de posterioritat en anglès seria: “She pursed her lips tight, **wrinkling** her chin” (taula 1, exemple 5; la negreta és meva). Així, “wrinkling” no es pot traduir per un gerundi de posterioritat en català: **“va arronsar els llavis, **arrugant** la barbata”*. En canvi, una traducció correcta seria: *“Va arronsar els llavis **i va arrugar** la barbata”* (taula 1, exemple 5). Per altra banda, els adjunts lliures de gerundi poden adoptar valors semàntics i discursius diferents. Així, l'acceptabilitat de la combinació entre clàusula principal i adjunt recau sobre la “correlació temporal” entre aquests o entre “el fet denotat pel verb principal” i l'acció expressada pel gerundi (Suñer, 2002: 3039, citat per Espunya, 2008: 74). A més, una de les propietats gramaticals del gerundi és que aquesta forma, *per se*, no indica el temps en què es porta a terme una acció (Espunya, 2008: 74). En aquesta línia trobaríem l'exemple 4 (taula 1): “The girl sat on the couch, **holding** the hem of her dress down as she crossed her legs”, que he traduït per “La noia es va asseure al sofà **i**, mentre encreuava les cames, **es va agafar** la vora del vestit”. El gerundi “holding” no indica el temps en què es porta a terme l'acció. De fet, és la conjunció “as” la que ens indica quan passa l'acció del gerundi: simultàniament al verb principal (“crossed”).

Segons el *Manual de traducció anglès-català* (Ainaud, Espunya, Pujol, 2020: 185), el gerundi de posterioritat marcada és un exemple de calc sintàctic de l'anglès. Un exemple en aquesta llengua seria: “The previous owners of the house [...] left busted garbage bags of broken plaster on the curb, **chalking up** the blacktop” (taula 1, exemple 1). En aquesta construcció, el predicat en gerundi (“chalking up the blacktop”) denota

una acció que ocorre posteriorment a l'acció descrita a la clàusula principal (“left bags of broken plaster on the curb”). Per això, Suñer (2002: 3040, citat per Espunya, 2008: 77) l'anomena gerundi de ‘posterioritat marcada’. També es denomina ‘gerundi coordinant’, ja que la forma correcta d'expressar la relació temporal de seqüència en català és mitjançant la coordinació, en aquest cas il·lativa: “deixaven bosses d'escombraries plenes de guix trencades a la vorera, **de manera que** l'asfalt quedava blanc” (taula 1, exemple 1).

El que en anglès s'expressa amb la forma ‘-ing’ per indicar simultaneïtat, en català s'expressa mitjançant oracions coordinades o de relatiu. Un exemple d'oració de relatiu per traduir un gerundi de simultaneïtat de l'anglès al català seria: “By eight o'clock, the rains had arrived in lazy, side-sweeping sheets, battering Jeb's windows” que he traduït per “A les vuit, ja havien arribat els primers ruixats, escadussers, **que** colpejaven les finestres d'en Jeb” (segment 28). D'aquesta manera, el gerundi de simultaneïtat (que expressa fets que coincideixen totalment amb el de la clàusula principal) és acceptable, mentre que el gerundi de posterioritat no ho seria, ja que “els fets d'aquest [és a dir, del gerundi de posterioritat] s'encavalquen temporalment amb el tram final de l'esdeveniment principal” (Suñer, 2002: 3039, citat per Espunya, 2008: 75).

Pel que fa a l'ús incorrecte del gerundi de posterioritat en català, Espunya (2008: 76) cita Fabra (1978: 22) com a font d'autoritat: “Quan enunciem, l'un darrere l'altre, dos fets dels quals el segon és conseqüència del primer, i expressem el segon valent-nos del gerundi, aquest gerundi és erroni”. A més, Badia i Margarit (1994: 676, citat per Espunya, 2008: 75) defineix el gerundi de posterioritat incloent-hi una referència a la noció de causa: «aquesta forma verbal indica una acció que es realitza després de la del verb conjugat, la qual és la causa d'aquella o simplement n'és una fase anterior». D'això en seria un exemple una oració en coordinació il·lativa, que expressa causa o conseqüència (exemples 1, 2 i 3 de la taula 1).

Una dimensió rellevant en la determinació de les relacions entre gerundi adjunt lliure i clàusula principal és la identitat o diferència entre les accions o esdeveniments expressats per cadascun (Espunya, 2008: 80). Espunya cita Solà (1977: 554), qui observa que “no hi trobem dues accions verbals diferents i separables: més aviat l'una [gerundi] completa l'altra [oració principal]”. Un exemple d'això el trobem a: “No kidding,’ the girl said. She pursed her lips tight, wrinkling her chin”, que he traduït per “—No fotis —va fer ella. Va arronsar els llavis i va arrugar la barbata” (taula 1,

exemple 5). Aquí, el gerundi de “wrinkling” completa l’acció del verb principal (“pursed”), ja que la noia arruga la barbata a conseqüència d’haver arronsat els llavis.

Segons Espunya (2008: 84), en català, el morfema de gerundi, per la seva imperfectivitat, és incapaç de marcar la progressió temporal entre un esdeveniment causant que presenta com a culminat gràcies a l’aspecte perfectiu (“va saltar pel jardí del davant”) i el següent (“va aixecar pols en tocar a terra”), esdeveniment causat però alhora causatiu, ja que introdueix un canvi d’estat (“ha aixecat pols”) (vegeu la taula 1, exemple 2). A causa d’aquesta incapacitat, les dues proposicions s’expressen coordinades (en coordinació il·lativa, en aquest cas) amb temps i aspecte verbals idèntics: “El nebot va saltar pel jardí del davant, **de manera que** va aixecar pols en tocar a terra” (Badia i Margarit, 1994: 676 i Suñer, 2002: 3040, citats per Espunya, 2008: 84). Així, tal com apunta Espunya (2008: 84): “El problema no rau en la causativitat, doncs, sinó que el gerundi impedeix la progressió temporal que, gràcies a l’aspecte perfectiu de la clàusula principal, es produeix quan el predicat expressa una culminació inherent”.

Behrens (1999: 105, citat per Espunya, 2008: 92), defineix la continuació com una relació de successió entre esdeveniments diferents i no relacionats entre ells ni causalment ni per inclusió. Un exemple seria: “Then she bent and balanced and pulled the other boot off, giving the old man a glimpse of her hanging cleavage” (taula 2, exemple 3). En aquest exemple, el verb “give” expressa un esdeveniment que en pressuposa un altre de diferent, amb el qual pot relacionar-se mitjançant una relació de successió. Així doncs, és la pressuposició d’un esdeveniment anterior el que justifica el gerundi de posterioritat. En català, la relació de successió temporal que expressa aquest gerundi no està acceptada (Espunya, 2008: 92) i s’ha de resoldre amb coordinació, en aquest cas il·lativa: “Després ella es va ajupir, va mantenir l’equilibri i es va treure l’altra bota. **Així**, va deixar entreveure l’escot” (vegeu la taula 1, exemple 3).

En català, Espunya (2008: 93) argumenta que el gerundi adjunt lliure és una forma d’expressió del rerefons. En el mode narratiu, l’ordre temporal és l’ordre textual: els diferents esdeveniments d’una seqüència es presenten consecutivament, raó per la qual el gerundi resulta constringent. En aquest mode, el gerundi adjunt lliure en català no segueix el principi de la iconicitat, perquè no expressa l’últim esdeveniment d’una seqüència (ibídem). Posem com a exemple la frase: “The nephew skipped through the front yard, kicking up dust, and jogged across the crumbling sidewalk onto the girl’s lawn”, que he traduït per “El nebot va saltar pel jardí del davant **de manera que** va

aixecar pols en tocar a terra; llavors, va córrer per la vorera derruïda fins arribar a la gespa de la noia” (taula 1, exemple 2). Veiem, doncs, que el gerundi de “kicking up dust” no expressa l’últim esdeveniment d’una seqüència. Més aviat, expressa la conseqüència de l’acció del verb principal, ja que el nebot aixeca pols per culpa d’haver saltat pel jardí. De fet, la coordinació il·lativa “de manera que” contribueix a expressar aquesta conseqüència. Una altra traducció, utilitzant gerundi de posterioritat, seria incorrecta: *”El nebot va saltar pel jardí del davant **aixecant** pols”. En aquesta línia, Espunya (2008: 94) diu que no es pot predir l’acceptabilitat d’un gerundi únicament a partir del significat lèxic del seu predicat. De fet, és la relació entre els dos predicats (el de la clàusula principal i de l’adjunt lliure) la que pot contribuir-hi (ibídem).

Pel que fa a la traducció del gerundi de posterioritat, la taula següent conté els exemples de gerundi de posterioritat del text de partida i la meua traducció:

Taula 1

	Text de partida	Text d’arribada	Segment
1.	left busted garbage bags of broken plaster on the curb, chalk <u>ing</u> up the blacktop.	deixaven bosses d’escombraries plenes de guix trencades a la vorera, de manera que l’asfalt quedava blanc.	3
2.	The nephew skipped through the front yard, kick <u>ing</u> up dust, and jogged across the crumbling sidewalk onto the girl’s lawn.	El nebot va saltar pel jardí del davant, de manera que va aixecar pols en tocar a terra; llavors, va córrer per la vorera derruïda fins arribar a la gespa de la noia.	21
3.	Then she bent and balanced and pulled the other boot off, giv <u>ing</u> the old man a glimpse of her hanging cleavage.	Després ella es va ajupir, va mantenir l’equilibri i es va treure l’altra bota. Així , va deixar entreveure l’escot.	30
4.	The girl sat on the couch, hold <u>ing</u> the hem of her dress down as she crossed her legs.	La noia es va asseure al sofà i , mentre encreuava les cames, es va agafar la vora del vestit.	32
5.	“No kidding,” the girl said. She pursed her lips tight, wrinkl <u>ing</u> her chin.	—No fotis —va fer ella. Va arronsar els llavis i va arrugar la barbata.	38
6.	in a comic pantomime he exhaled as though struck by lightning, stick <u>ing</u> his arms out in front of him and lett <u>ing</u> his head loll and his tongue dangle from his mouth.	Fent una pantomima, va exhalar com si l’hagués ferit un llamp i tot seguit va col·locar els braços davant seu, amb el cap que li penjava i la llengua que li sortia de la boca—.	44

7.	Jeb gasped suddenly, dab bing pretentiously at invisible tears.	en Jeb va esbufegar de cop i es va eixugar les llàgrimes invisibles pretensiosament.	47
8.	She sniffed his mouth, winc ing happily.	Li va ensumar la boca i va fer una ganyota.	48

En la meva traducció, com mostra la taula, he resolt els gerundis de posterioritat utilitzant la coordinació. I és que, tal com apunta Sellent (2017: 120), en la tradició estilística en llengua anglesa, l'ús del gerundi és molt més freqüent que en català. I per això, el traductor que tradueix de l'anglès al català opta per un redactat sense rastres d'estranyesa per a un lector català (ibídem). De fet, he utilitzat la coordinació amb la conjunció copulativa 'i' en sis exemples (2, 4, 5, 6, 7, 8), mentre que he recorregut a les conjuncions il·latives 'de manera que' (exemples 1 i 2) i 'així' (exemple 3). Amb la coordinació copulativa s'expressa una relació de suma entre les dues clàusules; en canvi, amb les conjuncions il·latives s'expressa conseqüència.

Pel que fa a l'exemple 6, he utilitzat comes per a separar els elements de l'enumeració, o sigui, les oracions que comparteixen el mateix subjecte (Jeb): “va exhalar com si l'hagués ferit un llamp **i tot seguit** va col·locar els braços davant seu, **amb** el cap que li penjava i la llengua que li sortia de la boca”. Els dos gerundis d'aquesta oració denoten accions consecutives. De fet, entre el verb principal “exhaled” i el primer gerundi “sticking” s'estableix una relació de posterioritat immediata que s'indica amb la conjunció ‘i tot seguit’, que expressa aquesta quasi-simultaneïtat. En canvi, entre “exhaled” i el segon gerundi “letting” hi ha una relació de posterioritat molt més clara i no tan immediata. Així, el primer gerundi s'ha traduït per “va col·locar” i el segon per “amb el cap que li penjava”. En aquesta línia, Espunya (2008:76) diferencia entre la noció de posterioritat immediata i la de quasi-simultaneïtat. Aquesta última va ser acceptada a la *Gramàtica del català contemporani* (Suñer, 2002: 3040, citat per Espunya, 2008: 76), en la qual es comenta que l'adjunt de quasi-simultaneïtat “fa referència a un fet que en part es desplega temporalment sobre l'últim tram de l'esdeveniment expressat per la principal” (ibídem).

4.1.2. La cursiva

Per tal de contextualitzar aquest tema, en parlaré tant en termes generals, referint-me a l'anglès i a les llengües romàniques, que podrien servir de comparació, contrast o exemple per al català, com específicament amb relació a aquesta última llengua. Cal remarcar que en aquesta secció diferenciaré entre els termes “cursiva” i “cursiva emfàtica”.

La cursiva emfàtica és un recurs habitual de la prosa literària en anglès: una característica tipogràfica típica d'aquesta llengua que s'utilitza per marcar èmfasi. Saldanha (2011: 425) apunta que la cursiva és un recurs extralingüístic limitat que crida l'atenció del lector cap a una forma concreta, com, per exemple, en el gènere literari de la narració, on les regles de composició tipogràfica són estrictes i convencionals.

Fowler (1965: 313, citat per Saldanha, 2011: 427) va proposar la següent categorització dels usos d'una paraula que du la cursiva emfàtica en anglès:

- a) This word, and not the whole phrase of which it forms part, contains the point;
- b) This word is in sharp contrast to the one you may be expecting;
- c) These two words are in sharp contrast;
- d) If the sentence were being spoken, there would be a stress on this word;
- e) This word wants thinking over to yield its full content.

La proposta de Fowler va ser una de les primeres aproximacions a descriure en detall la funció comunicativa de la cursiva emfàtica. Segons ell, la funció principal de la cursiva emfàtica és facilitar la comprensió i la interpretació del significat. A més, Saldanha (2011: 437) remarca que la cursiva pot mostrar la veu del narrador i donar un to més informal i col·loquial al text, de manera que apropa el narrador al lector.

Tal com argumenta Saldanha (2011: 424), la cursiva emfàtica té una funció estilística rellevant en la llengua anglesa. Sovint funciona com una associació implícita amb patrons prosòdics en la llengua oral per marcar el que s'anomena “focus d'informació”. Per tant, té un paper essencial en l'estructura d'informació i afegeix un to conversacional als textos escrits.

Per definir el terme “focus d'informació”, cal posar-lo amb relació a altres conceptes. Halliday (1967: 204, citat per Saldanha, 2011: 427) explica el concepte d’“embalatge de la informació” dient que la informació coneguda representa la informació que tenen en comú l'emissor i el receptor. Aquesta informació actua com a

punt de referència amb relació a la informació nova. En una “estructura no marcada”, la informació coneguda precedeix la nova. Dins de cada unitat d’informació, un o més elements se seleccionen com a punts de prominència dins del missatge: d’això se’n diu “focus d’informació”. El focus és, doncs, la informació nova (ibídem). El focus també s’anomena “rema”.

El “rema” (o “focus”) s’oposa al “tema” (o “tòpic”). El rema és l’element que aporta informació nova, mentre que el tema és l’element que aporta informació ja coneguda. En anglès, la partició de l’oració en rema i tema es pot manifestar a través de l’entonació, mentre que en català es manifesta a través de l’ordre sintàctic.

Pel que fa al català, l’entonació té dues funcions informatives: “a) organitzar el discurs en unitats –les unitats tonals– que ajuden l’oient a interpretar la cadena sonora; i b) focalitzar (centrar l’atenció sobre) unes determinades peces de contingut per sobre d’unes altres” (Ainaud, Espunya, Pujol, 2020: 195).

En català, a més, les unitats tonals tenen una corba melòdica amb síl·labes accentuades com a punts d’inflexió. Una d’aquestes síl·labes (normalment la darrera) és la que el receptor percep com la més prominent i és on se situa el cim tonal que marca el rema (Ainaud, Espunya, Pujol, 2020: 195). A diferència del català, en anglès el rema es pot indicar mitjançant una entonació emfàtica. La “cursiva emfàtica” fa aquesta funció en un text escrit, és a dir, indica que el mot en qüestió és on recau el cim tonal d’una forma marcada (ibídem: 229). Llavors, podem dir que la funció que fa la cursiva emfàtica en anglès es pot expressar en català mitjançant l’ordre sintàctic i altres recursos com els marcadors pragmàtics.

Segons el *Manual de traducció anglès-català* (Ainaud, Espunya, Pujol, 2020: 196), en anglès escrit, quan el cim tonal (rema) exigeix una pronunciació marcada, se sol utilitzar la cursiva emfàtica. En canvi, en català, a l’hora d’indicar el rema la sintaxi té un paper més central i ofereix més possibilitats. En ambdues llengües, el rema es troba en el cim tonal. Però, en català, el subjecte pot aparèixer en posició postverbal. Llavors, per distingir el rema del tema, en català és més important la posició sintàctica que l’entonació. Així, el rema es reconeix perquè apareix dins de la matriu de l’oració i no dislocat i situat als marges d’aquesta. Els constituents temàtics, però, sí que apareixen dislocats. Això s’ha de tenir en compte a l’hora de traduir (ibídem).

Pel que fa a la traducció del rema i el tema, en català es poden combinar diferents recursos: a) l’ús de marcadors pragmàtics, que expliciten les implicacions; b)

una formulació que deixa el verb en posició remàtica; i c) la pronominalització del tema (Ainaud, Espunya, Pujol, 2020: 229).

S'ha argumentat que la cursiva facilita la comprensió i la interpretació del significat d'una paraula o expressió (McAteer 1990 i López Folgado 2000, citats per Saldanha, 2011: 430), una tasca que s'ha atribuït, també, als traductors. Aquesta observació és el concepte bàsic de la hipòtesi d'explicitació, que es va proposar com a universal de la traducció (Baker 1993 i 1995, citada per Saldanha, 2011: 430). Aquesta hipòtesi suggereix que els traductors solen explicar els detalls i facilitar la interpretació d'un text (Saldanha, 2011: 430). Un exemple seria la traducció de "She *is* pretty" per "És **ben** maca" (vegeu la taula 2), ja que es facilita la interpretació de l'oració.

Tal com argumenta Saldanha (2011: 36), un aspecte interessant de la funció que té la cursiva emfàtica és que, com que reproduceix per escrit l'èmfasi focal que s'expressa de manera prosòdica en la llengua oral, l'efecte és semblant al d'aquesta. Per tant, aquesta funció s'associa, generalment, a un to més informal. La cursiva emfàtica, llavors, s'utilitza en l'oralitat fingida (2011: 36), la qual cosa és rellevant en aquest treball, ja que la majoria d'exemples de cursiva emfàtica del text de partida surten en intervencions d'un diàleg i són exemples d'oralitat fingida.

Saldanha (2011: 426) argumenta que la cursiva és una eina estilística en la literatura anglesa, però que té una funció molt menys important en altres llengües. S'ha vist que les cultures tipogràfiques romàniques i germàniques tenen preferències diferents pel que fa a l'ús de la cursiva (Schopp, 1996 i 2002, citat per Saldanha, 2011: 425). Per tant, quan analitzem una traducció, és important tenir en compte que les convencions varien d'una llengua a una altra (Saldanha, 2011: 425). S'ha constatat que en les llengües romàniques, per exemple, la cursiva emfàtica s'utilitza molt menys i no té les mateixes funcions que en anglès (ibídem: 431). En termes generals, mentre que altres llengües, com l'anglès o el danès, utilitzen recursos prosòdics per marcar el focus d'informació, les llengües romàniques ho fan a través de les estructures sintàctiques (ibídem: 428).

Saldanha (2011: 426) explica que les paraules en cursiva en anglès que destaquen la prominència tonal normalment són monosíl·labs i paraules funcionals, sobretot pronoms personals i verbs auxiliars. Aquestes no necessàriament tenen un equivalent en altres llengües, com podria ser el català, ja que les llengües romàniques, per exemple, són llengües molt més flexionals. En el cas del text de partida d'aquest treball, algunes de les paraules en cursiva són, de fet, monosíl·labs i paraules funcionals

com “do”, “is” i “that” (vegeu la taula 2). En aquesta línia, Douglas (2009) demostra que els traductors que tradueixen de l’anglès utilitzen altres estratègies per mostrar prominència sense utilitzar la cursiva. És a dir, el focus es marca d’una manera distinta depenent de cada llengua.

Saldanha (2011: 439) conclou dient que la cursiva emfàtica és una eina estilística que es pot usar en anglès per marcar la informació nova o el focus d’informació tipogràficament en la llengua escrita, mentre que en la llengua oral es faria amb l’accent tònic. Les llengües romàniques, en canvi, utilitzen altres eines per aquesta funció. Afegir cursiva emfàtica, en anglès, fa més explícita la informació textual. Però des d’una perspectiva interlingüística, i tenint en compte que les llengües romàniques no utilitzen tant la prosòdia per marcar el focus d’informació, afegir la cursiva emfàtica pot semblar un esforç per produir un text idiomàtic i genuí (ibídem).

S’ha vist que la tendència a evitar la cursiva emfàtica per part dels traductors no és una característica sistemàtica ni consistent en totes les traduccions i potser és més aviat una característica estilística pròpia de cada traductor, individualment, ja que és decisió de cada traductor en concret (Saldanha, 2011: 436). L’aspecte d’un text té impacte sobre com aquest s’entén i s’interpreta per part dels lectors, ja que possiblement facilita la seva lectura o emfatitza part de la informació mentre que n’amaga una altra (ibídem: 425).

El focus d’informació es marca de manera diferent en cada llengua. En anglès es marca, normalment, a través de recursos prosòdics, però en les llengües romàniques se solen emprar estructures sintàctiques i, de vegades, marcadors pragmàtics. Per tant, la cursiva emfàtica és un recurs estilístic que s’atribueix al traductor i no es pot relacionar amb el fet de ser fidel a l’autor del text de partida o amb la falta de recursos lingüístics per part de la llengua d’arribada (Saldanha, 2011: 37). Així doncs, les traduccions de l’anglès a altres llengües contenen menys cursives emfàtiques. Aquesta tendència podria ser resultat de l’ús de les tècniques de traducció com l’explicitació i la normalització (Saldanha, 2011: 424). Marco (2009, 12) defineix l’explicitació com la tendència que mostren els textos traduïts a ser més explícits que els originals. Per altra banda, defineix la normalització com la tendència de les traduccions a substituir segments de l’original que denoten una certa creativitat per altres segments de la llengua d’arribada que defugen aquest caràcter innovador. Per tant, s’ajusten a allò que és típic en aquesta llengua i que no contravé les expectatives del receptor (ibídem: 14).

La cursiva emfàtica se sol calcar en moltes traduccions, fet que fa que aquest recurs estranger comenci a veure's i assimilar com a totalment normal per part del lector català. Malgrat això, el seu ús pot suposar un problema de comprensió per part del lector de la llengua d'arribada. Encara que les llengües romàniques tinguin prou recursos diferents de la cursiva per expressar èmfasi, el traductor, de vegades, tria calcar el procediment anglès. Altres vegades, el traductor suprimeix la cursiva i la compensa amb algun altre recurs, com podria ser afegir intensificadors.

En la meva traducció, he decidit no utilitzar la cursiva emfàtica, ja que la llengua catalana té recursos propis que poden fer la mateixa funció. De fet, Saldanha (2011: 45) argumenta que utilitzar recursos més explícits i propis de la llengua d'arribada en la traducció pot donar més cohesió i coherència al text.

La taula següent conté les ocurrències de la cursiva en el text de partida i la meva traducció:

Taula 2

	Text de partida	Text d'arribada	Segment
1.	<i>I do know.</i>	<u>I tant</u> que ho sé.	7
2.	<i>She is pretty.</i>	És <u>ben</u> maca.	19
3.	<i>Tough bitch</i> , he said to himself.	<u>“Una mala pècora”</u> , va dir-se a ell mateix.	32
4.	Your hair's so <i>white</i> now.	Ara tens els cabells <u>molt blancs</u> .	40
5.	if you can believe <i>that</i> .	encara que et costi de creure, <u>això</u> .	41

Per una banda, la majoria dels exemples de cursiva emfàtica que surten en el text de partida (exemples 1, 2, 4 i 5) tenen la mateixa funció, ja que apareixen en intervencions en diàleg. Aquesta funció seria una de les que proposava Fowler (1965: 313): “d) If the sentence were being spoken, there would be a stress on this word”. També s’ha de tenir en compte que l’autora, Moshfegh, crea una oralitat fingida, així que la cursiva emfàtica que ella utilitza és per imitar la llengua oral. Llavors, la funció d’aquests exemples esmentats anteriorment seria la de posar èmfasi en una paraula determinada com si s’estigués posant èmfasi en la seva pronúncia. La traducció d’aquests exemples s’ha resolt utilitzant marcadors pragmàtics com “i tant” (exemple 1) i intensificadors com “molt” (exemple 4) i “ben” (exemple 2). A més, en l’exemple 4, he dislocat un element temàtic (“now”/ “ara”) al principi de l’oració, per deixar al final el rema (“white”/ “molt blancs”). Així doncs, en català el rema es troba en posició final,

en el cim tonal. En l'exemple 5, he dislocat el rema al final de l'oració i després d'una coma. Així, l'element dislocat adquireix èmfasi. Hi havia dues altres opcions de traducció igualment vàlides per a aquest exemple: “I de vegades la gent negra, **encara que no t’ho creguis, [...]**” i “I, **encara que no t’ho creguis, [...]**”. La interrupció de la frase principal fa que la part en negreta adquireixi èmfasi.

Per altra banda, en l'exemple 3, la funció de la cursiva és diferent, ja que no apareix en un diàleg, sinó en una intervenció per part del narrador. Així doncs, la cursiva marca un monòleg interior del personatge. De fet, tal com argumentava Saldanha (2011: 437), la cursiva pot mostrar la veu del narrador i donar, així, un to més informal i col·loquial al text. D'aquesta manera, apropa el narrador al lector. En la meva traducció, he resolt aquest exemple evitant la cursiva i canviant-la per un altre element tipogràfic, les cometes. Podria dir, llavors, que he utilitzat la tècnica de l'explicitació.

Per acabar, i en una línia totalment diferent, tindriem la paraula “vintage” (segment 44). Aquesta paraula està escrita en cursiva perquè és un manlleu de l'anglès perfectament comprensible per a la majoria de lectors, ja que, tot i que no està recollit al *DIEC*, és un mot d'ús general”, per utilitzar la terminologia de l'[ésAdir](#).

4.2. Aspectes lèxics

4.2.1. La traducció del vocabulari relacionat amb tempestes

Al relat “An Honest Woman”, Ottessa Moshfegh utilitza vocabulari relacionat amb les tempestes, que en anglès és molt ric i que en català exigeix un vocabulari específic i l’ús d’estratègies diferents de la traducció literal, que en molts casos ens ofereix equivalències que no funcionen o no sonen prou bé.

Per tal de contextualitzar el tema, cal parlar de la meteorologia, que és un sector professional ben implicat en la normalització de la llengua catalana. Si arreu del món el llenguatge meteorològic és viu, evoluciona i canvia, encara més a Catalunya, on la normalització lingüística és un repte (Vilaclara i Ribas, 2015: 45).

A més, l’afició que es viu a Catalunya amb relació a aquest sector posa molta pressió a la terminologia meteorològica i aporta contínuament noves propostes, conscientment o inconscientment, que enriqueixen o contaminen (segons es miri) el llenguatge que s’intenta preservar (Vilaclara i Ribas, 2015: 45).

Així doncs, la terminologia meteorològica inclou tant denominacions populars de fenòmens meteorològics com denominacions científiques i tecnològiques molt especialitzades. Seria impossible normalitzar tota la terminologia popular meteorològica i tampoc no s’ha de fer, perquè que no estigui normalitzada no vol dir que no estigui bé utilitzar-la. Senzillament vol dir que no és la que s’utilitza en la terminologia científica. De fet, la meteorologia és un àmbit amb riquesa lèxica per això mateix. L’existència de nombroses variants per descriure certs fenòmens meteorològics suposa aquesta riquesa que cal conservar (Vilaclara i Ribas, 2015: 46).

Bona part d’aquesta terminologia procedeix de corrents científics forans i de publicacions en altres idiomes (Vila i Comaposada, 1998: 12). Molts termes nous arriben de l’anglès, però el català és un idioma molt ric en terminologia meteorològica i sovint hi ha més feina de redefinir, polir i actualitzar definicions de termes ja existents o reintroduir termes que s’han anat perdent, que no pas introduir-ne de nous (Vilaclara i Ribas, 2015: 48).

La terminologia meteorològica es caracteritza per la procedència estrangera de gran part dels termes, sobretot de l’anglès, i per la indeterminació en la seva formació, que porta a una gran incoherència terminològica. Els motius relacionats amb tots dos aspectes tenen a veure amb el lloc d’origen de la disciplina (els Estats Units) i amb el fet

que tingui una creació bastant recent (anys seixanta del segle XX) (Bracho, 2004: 215). Malgrat això, el 1948, Fontserè ja va publicar *Assaig d'un vocabulari meteorològic català*, una obra de referència obligada dins de l'àmbit. Té entrades i definicions en català (que es poden consultar [en línia](#)) i índexs d'equivalències anglès-català i francès-català.

S'han elaborat diversos reculls de termes meteorològics per la necessitat de conèixer amb exactitud els termes catalans relacionats amb aquest àmbit i poder relacionar-los amb els termes que s'empren en anglès. Els més destacables són el recull de termes meteorològics de Softcatalà i el *Diccionari de meteorologia*.

La taula següent recull el vocabulari meteorològic relacionat amb les tempestes que apareix en el text de partida, seguit de la meua traducció:

Taula 3

	Text de partida	Text d'arribada	Segment
1.	A storm was coming. High winds , they warned.	Venia una tempesta. Van avisar que venia un temporal de vent .	15
2.	"It'll pass quick!" Jeb shouted, pointing up at the churning, rose-colored sky , but the girl couldn't hear him.	—Passarà de pressa! —va cridar en Jeb, assenyalant el cel, rosat i brogent , però la noia no el va sentir.	27
3.	The first thunder clapped .	Va sonar el primer tro .	27
4.	By eight o'clock, the rains had arrived in lazy, side-sweeping sheets , battering Jeb's windows.	A les vuit, ja havien arribat els primers ruixats, escadussers , que colpejaven les finestres d'en Jeb.	28
5.	The sky was black now, but lightning turned it amethyst and smoky each time it cracked overhead.	Ara, el cel era negre, però els llamps li donaven un color ametista i fumós cada cop que espetegaven.	28
6.	Outside, the storm churned .	A fora, la tempesta brogia amb violència .	33
7.	A bolt of lightning cracked and flashed .	Un llamp va espetegar i llampegar .	38
8.	A bolt of lightning flooded the room with pale-blue light .	Un llampec va il·luminar l'habitació amb una llum de color blau cel.	46
9.	In the morning, pale mist filled the air like smoke. The girl's house was obscured by the fog .	Al matí, l'aire s'omplia de boirina , com si fos fum. La casa d'ella s'hi amagava darrere.	50

En la meua traducció, he intentat trobar els termes en català que s'ajustin exactament als termes en anglès, tenint en compte les diferències que hi ha entre aquests. Donada la gran variabilitat terminològica, he optat per consultar diverses fonts per comparar les opcions de traducció i triar-ne una que sigui genuïna en català.

En l'exemple 4, he decidit traduir '**lazy, side-sweeping sheets**' per '**ruixats, escadussers**', perquè considero que el sentit que té '**lazy**' en aquest context és que

plovia en intervals de temps curts. De fet, ‘ruixat’, segons Fontserè (1948), significa “Pluja escadussera i de curta durada, que cau de núvols isolats entre els quals hi ha cel serè”. Així doncs, els ruixats denoten aquest sentit de ‘lazy’, ja que són pluges curtes. A més, ‘escadusser’ també reforça la idea que van arribar pocs núvols i que els ruixats eren de poca durada.

En l'exemple 6 he utilitzat la tècnica de l'especificació, perquè l'oració en català necessita més elements per expressar el mateix que l'oració en anglès. El verb ‘**churn**’ en anglès significa “to move violently”, segons el *Cambridge Dictionary*. Com que en català no hi ha cap verb que expressi això en una sola paraula, he hagut de traduir-lo especificant que la tempesta ‘**brogia amb violència**’.

Resulta interessant comentar els exemples 7 i 8, on surt l'expressió ‘**bolt of lightning**’. Segons el diccionari *Cambridge Dictionary*, ‘bolt of lightning’ significa “a flash of bright light in the sky produced by electricity moving within or between clouds, or between clouds and the ground”. Cal remarcar que un dels significats de ‘bolt’ és ‘fletxa’. Així doncs, ‘bolt of lightning’ vol dir, literalment, ‘fletxa de llampec’, que es pot traduir de manera que soni natural en català per ‘llamp’ o bé per ‘llampec’, segons el context. Pel que fa a ‘lightning’ (sense que vagi precedit de l'expressió ‘a bolt of’), es pot traduir tant per ‘llamp’ com per ‘llampec’. Segons el *DIEC*, ‘llamp’ és una “descàrrega elèctrica, acompanyada d'una resplendor instantània”. En canvi, aquesta “resplendor viva i instantània produïda per un llamp” (*DIEC*) és el que anomenem ‘llampec’. Malgrat això, diccionaris com el *Cambridge Dictionary* o el *Diccionari anglès-català* d'Enciclopèdia Catalana tradueixen ‘lightning’ com a ‘llamp’ o ‘llampec’, sense tenir en compte les diferències entre aquests dos termes.

En l'exemple 7, he decidit traduir ‘**bolt of lightning**’ per ‘**llamp**’ perquè implica tant espetec com resplendor. Així, el llamp (descàrrega elèctrica) precedeix el llampec (resplendor produïda pel llamp). A més, cal comentar que era necessari traduir ‘lightning’ per ‘llamp’ pels verbs de l'oració, ‘**crack**’ i ‘**flash**’, que s'han traduït per ‘**espetegar**’ i ‘**llampegar**’, respectivament. D'aquesta manera, a la meua traducció (exemple 7 de la taula 3) s'utilitza la terminologia adequada, ja que es té en compte que, en català, el llampec és un efecte òptic que es produeix com a conseqüència del llamp, i que per tant ocorre després. En canvi, en l'exemple 8, m'he decantat per ‘**llampec**’, pel fet que l'original anglès només implica llum.

Pel que fa a l'exemple 5, és interessant comentar, també, que he traduït '**lightning**' per '**llamps**', perquè el verb 'cracked' implica que es produeixen espetecs. A més, són destacables els colors '**amethyst**' i '**smoky**', que he traduït per '**ametista**' i '**fumós**'. El primer denota el color morat, com quan s'encén un llamp, i el segon implica que hi ha foc (quan espetega el llamp) i, per tant, indica violència. M'he decantat per l'adjectiu 'fumós', força més habitual que 'fumer' (una possibilitat que va quedar descartada precisament per la seva freqüència d'ús més baixa).

Finalment, en l'exemple 9, he traduït '**mist**' per '**boirina**', seguint la traducció que proposa el recull de termes meteorològics de Softcatalà (pàgina 2). És destacable el fet que l'autora utilitza '**mist**' i '**fog**' en aquest mateix paràgraf. Aquest últim terme es podria haver traduït per 'boira'. Malgrat això, he decidit ometre'l, perquè em semblava redundant posar 'Al matí, l'aire s'omplia de **boirina**, com si fos fum. La casa d'ella s'amagava darrere la **boira**'. Així doncs, la meva traducció de la segona frase és 'La casa d'ella **s'hi** amagava darrere'. D'aquesta manera, he mantingut l'estructura de l'oració original però he canviat la veu passiva per l'activa i hi he posat dos complements circumstancials de lloc ('hi' i 'darrere'), el primer dels quals fa referència a la boira i el segon a la casa. A més, el verb 'obscure', que té a veure amb la *llum* i la no-visibilitat, l'he traduït per 'amagar', que té a veure amb el *lloc* i la no-visibilitat: "The girl's house was obscured by the fog" (subjecte + verb en veu passiva + complement agent) → "La casa d'ella s'hi amagava darrere" (subjecte + verb en veu activa + dos complements circumstancials de lloc o 'adjunts de lloc').

4.3. Convencions

4.3.1. L'ús del guió

En el text de partida, Moshfegh utilitza les cometes per marcar les intervencions dels personatges en els diàlegs. En català, però, les convencions pel que fa als diàlegs en un text literari en prosa són diferents: s'ha d'utilitzar el guió llarg.

El guió llarg (—) és un signe gràfic que es representa amb una ratlla horitzontal. En els diàlegs, obre la intervenció de qui parla. També s'utilitza per indicar els incisos del narrador i diferenciar així la veu del narrador de la veu de qui parla en el diàleg. Per exemple: “—Em dic Jeb —va dir ell” (segment 2). Si no hi ha cap altra intervenció, com en aquest exemple, s'omet el darrer guió després de la intervenció del narrador (*Optimot*).

Segons el *Manual de traducció anglès-català* (Ainaud, Espunya, Pujol, 2020: 51-52), en els textos literaris escrits en anglès es marquen els límits de les intervencions directes i es considera l'incís del narrador com a part del text principal. En canvi, en català no es marquen les intervencions directes (llevat de l'inici de línia), però s'assenyala l'incís del narrador. Els signes que s'utilitzen també són diferents segons la llengua: per norma general, en anglès s'utilitzen les cometes (simples o dobles), com es fa amb les citacions. En català, s'usa el guió llarg, que serveix per delimitar incisos. En el contacte de signes també es reflecteix la diferent consideració que reben les intervencions directes en cada una d'aquestes llengües. En anglès, es considera que les marques de pausa (comes, punts, punt i coma, etc.) formen part de l'enunciat directe i entren dins de les cometes, encara que en textos contemporanis també poden anar a fora. Per altra banda, en català aquestes marques queden fora de l'enunciat i formen part del text principal, de manera que reapareixen després de l'incís del narrador (*ibídem*). Per exemple, la coma que apareix a: “—Està soltera —va continuar—, viu a la casa del costat. Segur que li agradaria tenir un amic de la seva edat” (segment 16).

Segons el *Manual d'estil: la redacció i l'edició de textos* (Mestres *et al.*, 2009: 226), en els diàlegs cal distingir dos tipus d'intervencions: les dels personatges i les del narrador. Les intervencions en estil directe dels personatges (diàlegs) s'obren amb el guió (que se sagna amb el mateix espai que es deixa per als paràgrafs) i es tanquen amb un punt, un signe d'interrogació o d'exclamació, o punts suspensius. A més, no es deixa

cap espai entre el guió d'obertura i la primera lletra de la primera paraula del personatge. Per exemple: “—Em sap greu, estimada. T’he ofès? —va preguntar ell” (segment 36).

Per indicar les intervencions de cada personatge es comença un nou paràgraf. I també s’obre un paràgraf nou en el cas de fragments narrats que fan referència a la intervenció d’un nou personatge:

—Que he canviat d’opinió?

—Tan sols intentava ser amable, un bon veí. I ara vens aquí perquè et consoli.

—Em sap greu si t’he fet una impressió que no era —va dir ella sarcàsticament. En Jeb va observar com els ulls d’ella, diferents entre ells, s’arrugaven en senyal de burla. (segment 46-47)

A més, hi pot haver diversos parlaments d’un mateix personatge i diversos incisos del narrador juxtaposats en un mateix paràgraf (ibídem), com per exemple aquí:

—Em sap greu dir-te que el meu nebot arribarà tard —digué en Jeb, mentre tancava amb clau la porta principal—. Tardarà més per culpa de la pluja—. Va inhalar la seva olor, cercant les paraules en la seva ment—. Pinya colada —va dir mentre movia un dit—. El teu perfum, vull dir. Vaig errat? (segment 31)

Per altra banda, segons l’esmentat *Manual d’estil* (2009: 227), les intervencions del narrador es distingeixen tant pel tipus d’informació que contenen com per la posició que tenen dins la frase del personatge. Poden ser de tres tipus segons la informació que inclouen: de verb *dicendi* posposat, de verb *dicendi* anteposat i d’acotació. El verb *dicendi* o declaratiu és el que expressa comunicació, narració. Alguns exemples en són: ‘dir’, ‘sentenciar’, ‘remugar’, ‘fer’, ‘declarar’, ‘afirmar’, ‘afegir’, etc. En l’incís de verb *dicendi* (o declaratiu) posposat, el narrador interromp la intervenció per informar el lector que el personatge ha intervingut en el diàleg: “—Adeu —va dir ella” (segment 10). En l’incís de verb *dicendi* anteposat el narrador informa que el personatge intervindrà en el diàleg. No hi ha exemples d’això últim en el text d’arribada d’aquest treball. Finalment, en l’incís d’acotació (en el sentit d’acció o reflexió concomitant o correlativa), el narrador es refereix a una acció o reflexió que acompanya el que diu el personatge: “—[...]. Fa molt temps que no té ningú especial a la seva vida—. Li va fer l’ullet. —Us desitjo el millor” (segment 24).

Tal com apunta el *Manual d'estil*, segons la posició que tenen dins la frase, els incisos també poden ser de tres tipus. Pot ser un incís inicial, on el fragment narratiu acaba el paràgraf amb dos punts. La intervenció de l'interlocutor se situa en paràgraf a part, precedida d'un guió, i comença amb majúscula. No hi ha exemples d'aquest fenomen en el text d'arribada d'aquest treball. També pot ser un incís medial o interior, on el fragment narratiu interromp la intervenció de l'interlocutor; aquest incís s'escriu entre guions: “—Però no he fet res —va remugar la noia mentre posava els ulls en blanc—. No tens raons per empenyar-te” (segment 37). Per últim, pot ser un incís final, de manera que el fragment narratiu segueix immediatament el fragment parlat, és introduït per un guió i acaba amb punt: “—No fotis —va fer ella.” (segment 38) (ibídem).

Hi ha casos en què el text de partida empra el guió quan en català cal utilitzar altres recursos, ja que el guió s'utilitza, en català, per als diàlegs. Així, en anglès és freqüent utilitzar el guió per marcar incisos del narrador dins d'una mateixa intervenció, per exemple: “That was one way he knew to affect women—to seem overcome by his own unruly emotions” (segment 7). A l'hora de 'traduir' el guió, en català he utilitzat els dos punts: “Era una de les formes en les quals sabia com afectar les dones: fer veure que les pròpies emocions el superaven”. Per altra banda, en anglès el guió pot marcar una interrupció, pausa o vacil·lació, com per exemple: ““You should be more careful. My wife—” Jeb gasped suddenly, dabbling pretentiously at invisible tears’ (segment 47). En català he utilitzat els punts suspensius: “Hauries de tenir més compte. La meva dona... —el Jeb va esbufegar de cop i es va eixugar les llàgrimes invisibles pretensiosament”. Un altre exemple seria:

“Nowadays, of course, I just look old. Children can be cruel—”

“Can I use your bathroom?” the girl asked, interrupting him. (segment 41)

Que he traduït com:

—[...] Avui dia, és clar, tan sols semblo un vell. Els nens poden ser cruels...

—He d'anar al lavabo —el va interrompre ella.

5. Conclusions

Pel que fa als objectius que m'havia marcat al principi d'aquest treball, puc dir que els he assolit. El primer objectiu era realitzar una traducció al català del relat "An Honest Woman" d'Otessa Moshfegh. Els principals obstacles de traducció s'han resolt mitjançant tècniques com l'explicitació i l'especificació, per exemple, i l'ús de formes genuïnes del català com la coordinació per traduir el gerundi de posterioritat. El segon objectiu era realitzar una anàlisi justificativa de la traducció i dels recursos que s'hi utilitzen. He intentat que l'explicació al voltant dels gerundis de posterioritat, la cursiva, el vocabulari relacionat amb tempestes i l'ús del guió fos al màxim de clara i que els exemples servissin per il·lustrar els arguments que s'exposaven.

Les prioritats marcades per l'encàrrec de traducció també s'han intentat complir d'una manera satisfactòria. El to informal i col·loquial del text s'han mantingut, en tant que s'ha utilitzat un llenguatge col·loquial i fins i tot vulgar. També s'han conservat els elements de l'oralitat fingida, com els marcadors pragmàtics d'oralitat i els renecs. A més, s'han utilitzat estructures sintàctiques genuïnes del català i, alguns cops, s'ha canviat la puntuació amb aquesta finalitat. S'han utilitzat convencions pròpies del gènere literari en català, com l'ús del guió llarg en els diàlegs. També s'ha evitat posar notes a peu de pàgina a la traducció. Tot plegat ha resultat en una traducció que ha intentat ser llegidora i crear fluïdesa en la llengua d'arribada.

Pel que fa als obstacles de traducció, s'han resolt utilitzant formes pròpies del català. El primer era el gerundi de posterioritat. Com que en català aquesta forma no és correcta, per traduir-la, he utilitzat estructures genuïnes del català com la coordinació (en alguns casos copulativa, en altres il·lativa) i fins i tot la juxtaposició mitjançant comes per resoldre una enumeració de gerundis del text de partida. La cursiva emfàtica s'ha traduït mitjançant marcadors pragmàtics com 'i tant' i intensificadors com 'molt'. A més, en determinades ocasions, he recorregut a mecanismes sintàctics com la dislocació dels elements de l'oració per reproduir l'èmfasi de la cursiva del text original. També he emprat la tècnica de l'explicitació per 'traduir' l'èmfasi de la cursiva emfàtica. En el cas del vocabulari relacionat amb les tempestes, el gran obstacle ha estat trobar la terminologia més adient, cosa que he aconseguit gràcies a reculls terminològics i diccionaris especialitzats. Per la traducció d'aquest tipus de vocabulari, també he utilitzat la tècnica de l'especificació i l'omissió. Finalment, pel que fa a les convencions del gènere narratiu en català, he utilitzat el guió llarg en els diàlegs, amb tota la

casuística implicada en els diferents tipus d'incisos del narrador en els diàlegs dels personatges. A part, s'han donat casos on el text d'arribada utilitzava guió llarg i que en català s'han substituït per dos punts o punts suspensius a fi d'indicar interrupcions del diàleg per part d'un altre personatge o pauses dins d'una mateixa intervenció d'un interlocutor.

Pel que fa als coneixements del màster aplicats en aquest treball, he utilitzat tècniques de traducció que hi he après, he fet una tria de terminologia amb recursos que també he estudiat a classe, i he buscat i utilitzat bibliografia que havia fet servir en altres assignatures o que he trobat en fonts recomanades pels meus professors. Per altra banda, també he après coses noves en l'elaboració d'aquest treball, ja que suposa un procés de recerca i aprenentatge per si mateix. Entre aquestes, hi ha estructurar un treball, argumentar i sintetitzar.

Els temes tractats en aquest treball donen molt de joc i podria haver-los tractat més extensament. Malgrat això, dur a terme una explicació més exhaustiva hauria sobrepassat l'extensió del treball. A més, hi ha altres temes dels quals podria haver parlat i que, per motius d'extensió, tampoc no s'han abordat, com per exemple la traducció de les descripcions físiques o la traducció dels marcadors de la llengua col·loquial, entre d'altres. No obstant això, són qüestions de les quals valdria la pena parlar en un futur treball més detallat.

6. Bibliografia

- Ainaud, Jordi; Espunya, Anna; Pujol, Dídac (2020). *Manual de traducció anglès-català*. Barcelona: Universitat Pompeu Fabra. <http://hdl.handle.net/10230/44583>.
- Badia i Margarit, Antoni Maria (1994). *Gramàtica de la llengua catalana. Descriptiva, normativa, diatòpica, diastràtica*. Barcelona: Enciclopèdia Catalana.
- Baker, Mona (1993). “Corpus Linguistics and Translation Studies: Implications and Applications”. Dins: Mona Baker, Gill Francis i Elena Tognini-Bonelli, eds. *Text and Technology*. Amsterdam i Filadèlfia: John Benjamins, 233-250.
- (1995). “Corpora in Translation Studies: An Overview and Some Suggestions for Future Research”. *Target*, 7:2, 223-243.
- Behrens, Bergljot (1999). “A Dynamic Semantic Approach to Translation Assessment. ING-participial Adjuncts and Their Translation into Norwegian”. Dins: Monika Doherty (ed.), *Sprachspezifische Aspekte der Informationsverteilung*. Berlín: Akademie Verlag, 90-111.
- Bracho Lapiedra, Llum (2004). *La traducció en el discurs mediambiental en llengua catalana: anàlisi i caracterització d'un corpus ambidireccional*. Tesi doctoral. Castelló de la Plana: Universitat Jaume I. <https://www.tdx.cat/handle/10803/10567>.
- Cambridge Dictionary*. <https://dictionary.cambridge.org>. Accés: 29-5-2020.
- Diccionari anglès-català*. <https://www.enciclopedia.cat/search/obrad/BI-en-ca-ad/diccionari>. Accés: 30-5-2020.
- Diccionari de la llengua catalana*. <https://dlc.iec.cat>. Accés: 29-5-2020.
- Diccionari de meteorologia*. <https://www.termcat.cat/ca/diccionaris-en-linia/249>. Accés: 1-6-2020.
- Douglas, Peter (2009). “Encoding Intonation: The Use of Italics and the Challenges for Translation”. Dins: Michaela Mahlberg, Victorina Gonzalez-Diaz i Catherine Smith, eds. *Proceedings of the Corpus Linguistics Conference (CL2009) (Liverpool, 20-23 July 2009)*. Accés: 14-5-2020, <http://ucrel.lancs.ac.uk/publications/cl2009>.
- ésAdir*. <https://esadir.cat>. Accés: 16-5-2020.
- Espunya, Anna (2008). “El significat dels predicats i els valors semàntics del gerundi postoracional”. *Estudis Romànics*. 32, 73-100. També disponible en línia a: <https://www.raco.cat/index.php/estudis/article/view/246800>. Accés: 20-5-2020.

- Fabra, Pompeu (1978) [1937]. *Les principals faltes de gramàtica*. Barcelona: Barcino.
- Fowler, Henry Watson (1965). *A Dictionary of Modern English Usage*. Oxford: Clarendon Press.
- Gerard, Sarah (2015) (July 2). “Page Three: An Interview with Ottessa Moshfegh”. <https://hazlitt.net/feature/page-three-interview-ottessa-moshfegh>.
- Halliday, Michael Alexander Kirkwood (1967). “Notes on transitivity and theme in English: Part 2”. *Journal of Linguistics*. 3:2, 199-244.
- Laity, Paul (2016) (September 16). “Ottessa Moshfegh Interview: ‘Eileen started out as a joke – also I’m broke, also I want to be famous’”. *The Guardian*. <https://www.theguardian.com/books/2016/sep/16/ottessa-moshfegh-interview-book-started-as-joke-man-booker-prize-shortlist>.
- López Folgado, Vicente (2000). “The Role of *Italics* in Translation: A Pragmatic View”. Dins: Maria Pilar Navarro Errasti *et al.*, eds. *Transcultural Communication: Pragmalinguistic Aspects*. Saragossa: Anubar Ediciones, 91-98.
- Marco, Josep (2009). “La llengua de les traduccions (aspectes generals) i la llengua de les traduccions al català en la literatura d’entreguerres”. Dins: Ortín, Marcel i Pujol, Dídac eds. *Llengua literària i traducció (1890-1939): II Simposi sobre traducció i recepció en la literatura catalana contemporània*. Lleida: Punctum & Trilcat, 9-28.
- McAteer, Erica (1990). “Typeface Emphasis and Information Focus in Written Language”, *Applied Cognitive Psychology*, 6:4, 354-359.
- Means, David (2017) (January 20). “In Ottessa Moshfegh’s Stories, Fringe Figures Make Feckless Attempts at Connection”. *The New York Times*. <https://www.nytimes.com/2017/01/20/books/review/homesick-for-another-world-ottessa-moshfegh.html>.
- Mestres, Josep; Costa, Joan; Oliva, Mireia; Fité, Ricard (2009). *Manual d’estil: la redacció i l’edició de textos*. 4a edició. Barcelona: Eumo Editorial, Associació de Mestres Rosa Sensat, Publicacions i Edicions de la Universitat de Barcelona i Universitat Pompeu Fabra. Consulta en línia: <https://estil.llocs.iec.cat>.
- Saldanha, Gabriela (2011a). “Emphatic Italics in English Translations: Stylistic Failure or Motivated Stylistic Resources?”, *Meta*, 56:2, 424-442. <https://doi.org/10.7202/1006185ar>.

- (2011b). “Translator Style”, *The Translator*, 17:1, 25-50.
<https://doi.org/10.1080/13556509.2011.10799478>.
- Schappell, Elissa (2017) (January 19). “The Art of Disgust: Ottessa Moshfegh’s *Homesick for Another World* Teeters between Bold and Bukowski”. *Los Angeles Times*. <https://www.latimes.com/books/jacketcopy/la-ca-jc-ottessa-moshfegh-20170119-story.html>.
- Schopp, Jürgen F. (1996). “The Typographic Competence of the Translator: Visual Text Design and Desktop Publishing”. Dins: [Fédération internationale des traducteurs (ed.)], *Proceedings of the XIV FIT World Congress*. Melbourne, Austràlia: [Australian Institute of Interpreters and Translators], 189-193.
- (2002). “Typography and Layout as a Translation Problem”. Dins: [Fédération internationale des traducteurs (ed.)], *Proceedings of the XVI FIT World Congress*. Vancouver, Canadà: [sense editorial]. 189-193.
- Sellent Arús, Joan (2017). “Un viatge que es va fer esperar”. *Anuari TRILCAT*, 7, 117-121. <https://www.raco.cat/index.php/AnuariTrilcat/article/view/330235>.
 Accés: 22 maig 2020.
- Solà, Joan (1977). “El gerundi. Un assaig”. *Anuario de Filología*, 3, 517-560.
- Suñer, Avel·lina (2002). “Les construccions adjuntes en gerundi i participi”. Dins: Solà, Joan *et al.* (dir.): *Gramàtica del català contemporani*, vol. 3. Barcelona: Empúries, 3027-3093.
- Treisman, Deborah (2015) (December 28). “This Week in Fiction: Ottessa Moshfegh on the Repressed Western Consciousness”. *The New Yorker*.
<https://www.newyorker.com/books/page-turner/fiction-this-week-ottessa-moshfegh-2016-01-04>.
- Vera Grau, Idali (2019). “Ús i abús del gerundi”. *Llengua nacional*, 106, 16-18.
- Vicedo, Artur (2016). *Recull de termes meteorològics de Softcatalà*.
<https://www.softcatala.org/recull-de-termes-meteorologics>. Accés: 29-5-2020.
- Vila i Comaposada, Marc-Aureli (1998). *Aportació a la terminologia geogràfica catalana*. Barcelona: Societat Catalana de Geografia, Institut d'Estudis Catalans.
- Vilaclara i Ribas, Eliseu (2015). «Terminàlia parla amb... Eliseu Vilaclara i Ribas, del Servei Meteorològic de Catalunya». *Terminàlia*, [en línia], 2015, p. 45-49,
<https://www.raco.cat/index.php/Terminàlia/article/view/88832>. Accés: 28-5-2020.
- WordReference*. <https://www.wordreference.com/es>. Accés: 29-5-2020.

Zabalbeascoa, Patrick (2001). “La ambición y la subjetividad de una traducción desde un modelo de prioridades y restricciones”. *Traducción & Comunicación*, 2, 129-150.

7. Annex: Original i traducció

	Text de partida	Text d'arribada
	An Honest Woman	Una dona honesta
1.	<p>They met one summer day through the high chain-link fence between their backyards. His yard was just plain brown dirt. Hers was full of dusty bags of fertilizer and tools haphazardly scattered where she'd started planting flowers in the tough soil. The man had seen neighbors come and go over the many years he'd lived there, in the dark corner of the cul-de-sac. "Through seven presidents," he told the girl, laughing nervously and swatting his neck as if to catch mosquitoes. He was only sixty but looked far older. Vitiligo had stripped his brittle hair of its color, made his face seem riddled with fat freckles. The girl was pretty, sturdy, in her early thirties. She had been living next door to the man for two months already. He had just been waiting for the proper moment to introduce himself.</p>	<p>Es van conèixer un dia d'estiu a través de l'alta reixa metàl·lica que separava els seus jardins. El d'ell, estava ple de brutícia. El d'ella, de bosses d'adob plenes de pols i eines escampades de qualsevol manera al tros de terra dura on havia començat a plantar flors. Ell havia vist com diferents veïns anaven i venien al llarg de tots els anys que feia que vivia allà, a la cantonada fosca de l'atzucac. —He vist set presidents —li va dir, rient nerviós i donant-se cops al coll com si volgués matar mosquits. Tan sols tenia seixanta anys però semblava molt més vell. El vitiligen li havia tret el color als cabells fràgils i, de tantes pigues que tenia, semblava que tenia la cara foradada. La noia era bonica, robusta, d'uns trenta anys. Vivia a la casa del costat des de feia dos mesos. Ell havia esperat el moment adequat per presentar-se.</p>
2.	<p>"I'm Jeb," the man said.</p> <p>"That's a long time, Jeb," the girl said to him. "That many presidents."</p>	<p>—Em dic Jeb —va dir ell.</p> <p>—Això és molt de temps, Jeb —li va dir la noia—. Tants presidents.</p>
3.	<p>Jeb laughed again and sighed and looked at her through the fence. His shock of white hair gleamed in a single ray of light falling from the girl's yard into his. His strange, spotted face and bulbous nose made the girl look away. White strands of loose thread hung down from her jean shorts and fluttered around her thighs. Her breasts, Jeb noticed, were untethered—no bra. What color were her eyes? Jeb looked down at them, perplexed to find that they were of different colors, one a strange, violet shade of blue, the other green with flecks of black and honey. Coils of green rubber hose snaked through the mess in the yard behind her. He was glad, he told the girl, to have a new neighbor, and relieved that the property was being</p>	<p>En Jeb va riure un altre cop i la va mirar a través de la reixa. Un floc de cabells blancs brillava en un raig de llum que queia des del jardí de la noia cap al seu. La seva cara, estranya i amb pigues, i el seu nas bulbós van fer que la noia apartés la mirada. Dels pantalons texans curts d'ella penjaven alguns fils blancs que li onejaven al voltant de les cuixes. En Jeb va veure que no portava sostenidors. De quin color tenia els ulls? Els va mirar i es va sorprendre de veure que eren de colors diferents; un era d'una estranya tonalitat violeta, i l'altre era verd amb taques de color negre i mel. Al jardí desordenat de la noia hi havia trossos de mànega de goma verda que serpentejaven. Estava content, li va</p>

	<p>cared for after so long. The previous owners of the house had ripped out its walls, banged around all day, left busted garbage bags of broken plaster on the curb, chalking up the blacktop. The bank had taken it over in a terrible state of disrepair, then sold it to the girl for next to nothing.</p>	<p>dir, de tenir una veïna nova i que algú tingués cura de la finca després de tant de temps. Els propietaris anteriors havien arrencat les parets, feien molt de soroll, deixaven bosses d'escombraries plenes de guix trencades a la vorera, de manera que l'asfalt quedava blanc. El banc l'havia comprada en molt mal estat i després l'havia venut a la noia per poc més de no res.</p>
4.	<p>“How are you and your husband liking the neighborhood?” Jeb asked through the fence. But he already knew that the boy was gone. In the past few weeks, Jeb had watched the boy and the girl through the scrim of brown paper covering their den windows. He'd heard their spats and squabbles. The boy's motorcycle had been missing from its spot under the garage awning for days.</p>	<p>—Què en penseu el teu marit i tu, del barri? —va preguntar en Jeb a través de la reixa. Però ell ja sabia que el noi havia marxat. Les darreres setmanes, en Jeb els havia estat observant a través del paper marró que cobria les finestres del menjador. Havia sentit les seves discussions. La moto del noi feia dies que no era al seu lloc a sota del tendal de la cotxera.</p>
5.	<p>“Trevor left,” the girl said, crossing her arms. She looked down at the ground, hid her toes behind a tall tuft of crabgrass.</p> <p>“He's at work,” Jeb said, nodding, pretending to misinterpret her. “What is his profession, if I may ask?”</p> <p>“No, I mean he's gone,” the girl said. “For good this time.”</p>	<p>—En Trevor se n'ha anat —va dir ella, encreuant els braços. Va mirar cap avall, amagant els dits dels peus darrere un tou de gespa.</p> <p>—Està treballant —va dir en Jeb, assentint amb el cap, fent veure que no l'entenia—. A què es dedica, si es pot saber?</p> <p>—No, vull dir que se n'ha anat —va dir ella—. Aquesta és la definitiva.</p>
6.	<p>“He's left you all alone?” Jeb hooked the fingers of one hand into the chain-link fence and took a step toward her. He placed his other hand over his heart and let his strange, sagging mandible soften into a deep frown. “That's just awful. Poor dear.” He shook his head.</p> <p>“Whatever, you know,” the girl said. She made fists of her hands, then spread her fingers out like bombs exploding. “That's life.”</p>	<p>—T'ha deixat sola?—. En Jeb va ficar els dits d'una mà dins de la reixa i va fer un passa endavant. Es va posar l'altra mà sobre el cor i va deixar que l'estranya mandíbula, que li penjava, s'estovés mentre arrufava les celles.</p> <p>—Això és terrible. Pobreta —va dir sacsejant el cap.</p> <p>—No passa res —va dir ella. Va tancar els punys i va obrir-los com si fossin bombes que explotaven. —Així és la vida.</p>

7.	<p>“I <i>do</i> know,” Jeb said gravely, his thick lips trembling in false sympathy. That was one way he knew to affect women—to seem overcome by his own unruly emotions, and then to apologize for them. “I’m sorry,” he said, gasping and frowning again. Jeb saw that there was no ring on the girl’s finger. She wasn’t a widow or a divorcée; she was only newly single, and not for long, Jeb supposed. “I just know the feeling all too well,” he said.</p> <p>“Shit, don’t cry,” the girl said. Despite being pretty and soft of flesh, she had something harsh about her, Jeb thought. Something crude.</p>	<p>—I tant que ho sé —va dir en Jeb en un to seriós, amb els llavis gruixuts que li tremolaven mostrant una falsa simpatia. Era una de les formes que tenia per afectar les dones: fer veure que les pròpies emocions el superaven, i després demanar perdó per això. —Ho sento —va dir, panteixant i arrufant les celles una altra vegada. En Jeb va veure que la noia no portava cap anell. O era vídua o s’havia divorciat; s’havia quedat soltera feia poc, i no per molt de temps, va suposar. —És que sé molt bé pel que estàs passant —va fer ell.</p> <p>—Merda, no ploris —digué la noia. Encara que fos bonica i suau, tenia alguna cosa que la feia forta, va pensar en Jeb. Una mica grollera.</p>
8.	<p>In the silence, Jeb felt the girl’s gaze shift across his narrow torso, the crepey, spotted skin on his thin arms. She was assessing him, he knew. He cleared his throat and brought his hands together, clapped them twice as though he’d just finished a difficult task. He corrected his slumped posture. “Our houses are mirror images, you know,” he said. He held up his palms side by side in front of him. “<i>La destra</i>. And <i>la sinistra</i>, that’s me. I know a little Italian,” he added. “I took a class once, years and years ago.” Then his voice took on a bright, folksy twang as he said, as if the girl had prompted him to, “Well, come on over sometime if you get lonesome. Have a cup of coffee with your old next-door neighbor. You’re welcome anytime.”</p>	<p>Enmig del silenci, va notar la mirada de la noia sobre el seu cos prim, sobre la pell arrugada i plena de pigues dels seus braços prims. Sabia que l’estava analitzant. En Jeb va gargamellejar i va ajuntar les mans, va aplaudir dos cops com si hagués acabat una feina difícil. Va corregir la seva postura encorbada. —Sabies que les nostres cases són clavades?— va dir. Va aixecar els palmells un davant de l’altre. —<i>La destra</i>. I <i>la sinistra</i>, aquesta soc jo. Sé una mica d’italià— va afegir—. En vaig fer un curs, fa molts anys—. Després va canviar la veu a un to més alegre i amable mentre deia, com si la noia li hagués donat peu: —Bé, pots venir a casa si et sents sola. A fer un cafè amb el teu vell veí del costat. Pots venir quan vulguis.</p>
9.	<p>“Are you southern?” the girl asked, ignoring his invitation. She looked snooty. She looked distrustful.</p> <p>“I’m an Alabama boy,” Jeb answered. “But I’ve lived here forever. Too long. Seven presidents, if you can believe that,” he said, laughing at the repeated joke as though to cheer her with his</p>	<p>—Ets del sud? —li va preguntar ella, ignorant la seva invitació. Semblava altiva. Semblava desconfiada.</p> <p>—Soc d’Alabama —va respondre en Jeb—. Però fa anys i panys que visc aquí. Massa temps. Set presidents, encara que no t’ho creguis</p>

	<p>senility. When he smiled he exposed the deep rot of his clawlike teeth. They were nearly black along the gums. “Nice to meet you,” he said. He put out his hand to mime a handshake through the chain link. The girl sniggered.</p>	<p>—va dir, rient per haver repetit l’acudit, com si volgués animar-la amb la seva senilitat. Quan va somriure va deixar entreveure com de podrides tenia les dents punxegudes. Eren gairebé negres per la part de les genives. —Molt de gust —va dir. Va treure la mà per fer veure que l’hi donava a través de la reixa. La noia va fer una rialleta.</p>
10.	<p>“We can shake E.T. style,” she said and extended her index finger through the fence. Jeb met the tip of it with his. He marked the moment in his mind, the feel of her finger—hot, dry, resilient. “Bye,” she said.</p>	<p>—Ens podem saludar a l’estil E.T. —va fer ella, ficant el dit índex a través de la reixa. En Jeb va fer el mateix. Va fixar aquest moment en la seva ment, el tacte del seu dit: calent, sec, resistent. —Adeu —va dir ella.</p>
11.	<p>Jeb watched her round bouncing calves, brown from summer and flecked with mud, as she crossed the yard and went up her steps. “If you ever need a hand,” he began, but the girl didn’t hear him. Her silhouette passed behind the gray screens of the back porch, and then she was inside and her kitchen door was shut and her radio was on. She’d had the radio on a lot, Jeb had noticed, since the boy had left her. Jeb could hear almost everything that went on in her house, he’d figured out, if he listened carefully from his basement window.</p>	<p>En Jeb va observar com els panxells grassos de la noia, morens de l’estiu i tacats de fang, botaven mentre creuava el jardí i pujava les escales. —Si mai necessites un cop de mà —va fer ell, però la noia no el va sentir. La seva silueta es va amagar darrere les mosquiteres grises del porxo, i després ella ja era a dins amb la porta de la cuina tancada i la ràdio encesa. Posava la ràdio molt sovint, en Jeb ho havia notat, des que el noi se n’havia anat. S’havia adonat que, si escoltava atentament des de la finestra del soterrani, podia sentir quasi tot el que passava a casa d’ella.</p>
12.	<p>That night, Jeb ate his dinner in the basement, listening to the sounds the girl made alone in her house. Her radio was tuned to old folk singers. Women’s music, Jeb thought, spearing his food with a heavy silver fork. He chewed thoroughly, gagging now and then on the tough, pan-fried steak, the few raw strands of carrot and green bell pepper. He thought that drinking while you ate diluted the stomach’s acids, so he rarely drank more than his morning coffee and an occasional tumbler of Kenny May whiskey when he had something to celebrate or mourn. Otherwise he was dumb to the pleasures of consumption. He did, however, enjoy the thrill of frugality in stocking large quantities of</p>	<p>Aquella nit, en Jeb va sopar al soterrani, escoltant els sorolls que la noia feia sola a casa seva. A la ràdio sonava una emissora de folk antic. Música de dones, va pensar, agafant el menjar amb una forquilla de plata. Mastegava detingudament, mossegant de tant en tant el bistec dur fregit i els pocs trossos crus de pastanaga i de pebrot verd. Creia que beure mentre menjava diluïa els àcids de l’estómac, així que normalment només bevia el cafè dels matins i, de vegades, un got de whisky Kenny May quan tenia alguna cosa a celebrar o una raó per plorar. Altrament, no es deixava endur pels plaers de l’alcohol. El que sí que li agradava, però, era l’emoció que</p>

	<p>meat, purchased on sale, in his storage freezer, which he now used as a dinner table in the basement. He liked to buy his vegetables at a discount, too, usually off the sale rack in the supermarket. He'd been doing it for so long that the very sight of that neon orange discount sticker could make his mouth water.</p>	<p>sentia per guardar grans quantitats de carn, que comprava rebaixada, al congelador, que ara utilitzava com a taula per sopar al soterrani. Li agradava també comprar verdures d'oferta, normalment de les lleixes del supermercat. Ho havia fet durant tant de temps que tan sols veure l'etiqueta d'oferta de color taronja se li feia la boca aigua.</p>
13.	<p>He was glad the girl didn't try to emulate the singer's flourishes when she sang along. He would have been embarrassed to hear that. She sang a sad song—clearly she knew all the words—and in the rests he thought he detected the faint swish of a magazine. He imagined her sitting on a colorful quilt, yellow lamplight glazing her bare arms and glinting off the vertebrae of her neck as she peered down at the pictures of everything she coveted. He felt that he was getting to know the girl by the sounds she made—her foul mouth on the phone with her girlfriends, the violent slams of her bureau drawers as she dressed, her quick steps up and down the stairs in the morning, her slow steps up and down at night. Jeb had even heard her passing gas a few times, and he hoped one day to tell her so. “And yet my affection for you did not diminish,” he imagined saying. “In fact, it only endeared you to me more.”</p>	<p>En Jeb s'alegrava del fet que la noia, quan cantava, no intentés imitar les floritures del cantant, ja que s'hauria avergonyit de sentir-ho. La noia cantava una cançó trista (se sabia tota la lletra) i als descansos sentia com girava els fulls d'una revista. Ell se l'imaginava seient sobre un edredó de colors, una làmpada amb el llum groc envernissant els seus braços nus i fent-li brillar les vèrtebres del coll mentre mirava les fotos de tot el que desitjava. Sentia que estava coneixent la noia pels sorolls que feia: les paraulotes de quan parlava per telèfon amb les amigues, els cops violents dels calaixos quan es vestia, les passes ràpides amunt i avall de les escales al matí, les lentes a la nit. Fins i tot l'havia sentit fer pets, i esperava poder-l'hi dir algun dia. “I així i tot el meu afecte per tu no va disminuir”, s'imaginava dient-li. “De fet, tan sols em va atreure més a tu”.</p>
14.	<p>Before Trevor left, Jeb hadn't liked to listen very closely. The two were always yelling at each other. “Where're my shoes?” “Ready?” “What?” “Babe?” And then there was “Babe, come talk to me” and “Babe, look at this” and “Babe, get down here.” And the worst, “I love you, babe.” Babe. No one in Jeb's life had ever called him that. “Jeb” was as sweet a name as he'd ever gone by, and still it had an ugly, rubbery ring to it, like a name for dishwashing detergent or soap used to mop prison floors. Jeb. It was short for Jebediah. But nobody ever asked him to explain it. Nobody could bear to look at him, he thought, much</p>	<p>Abans que el Trevor se n'anés, al Jeb no li agradava escoltar gaire. Sempre s'estaven escridassant. “On són les meves sabates?”, “Estàs a punt?”, “Què?”, “Amor?” I després també deien “Amor, digues alguna cosa” i “Amor, mira això” i “Amor, vine aquí”. I el pitjor de tot, “T'estimo, amor”. Amor. Al Jeb ningú mai no li havia dit així. “Jeb” era el nom més maco que li havien dit, i tot i així no acabava de sonar prou bé, com un nom per al sabó rentavaixelles o per fregar les presons. Jeb. Era una abreviació de Jebediah. Però ningú li havia demanat mai que ho expliqués.</p>

	less sit and listen to him talk.	Ningú podia ni mirar-lo, pensava, ni molt menys asseure's i escoltar-lo parlar.
15.	<p>Sunday morning, Jeb's nephew parked his black sedan in the driveway and threw his cigarette butt at the parched dirt yard. Jeb fried some eggs and bacon, made toast, poured coffee, peeled the waxed paper off a fresh stick of butter. He'd spent the past hour listening to the girl plodding around her house, scrubbing the floors, filling buckets of water with the nozzle from the kitchen sink, hammering nails into the walls. The occasional cry of "shit" or "ouch" or "motherfucker" punctuated the radio news broadcast that blathered on from her kitchen. There were protesters in Egypt getting killed. There were scientists discovering new planets. There were fires in a national park, a flood in India, a spree of robberies across the river. Poor people and immigrants liked the President. A storm was coming. High winds, they warned. Keep your pets safe inside. "Whatever," the girl muttered, and turned the dial to jazz.</p>	<p>El diumenge al matí, el nebot d'en Jeb va aparcar el seu sedan negre al camí d'accés a la casa i va tirar la burilla al jardí de terra resseca. En Jeb va fregir uns quants ous i cansalada, va fer torrades, va servir cafè i va treure el paper encerat d'una barra fresca de mantega. S'havia passat l'última hora escoltant la noia caminant per casa, fregant el terra, omplint galledes d'aigua a l'aixeta de la cuina, clavant claus a les parets. De tant en tant cridava "merda" o "au" o "fill de puta", de manera que interrompia el rum-rum de les notícies de la ràdio que sonaven a la cuina. A Egipte mataven manifestants. Alguns científics descobrien planetes nous. Hi havia un incendi a un parc natural, una inundació a l'Índia, i una onada de robatoris a l'altra banda del riu. A la gent pobra i els immigrants els agradava el president. Venia una tempesta. Van avisar que venia un temporal de vent. Tingueu els animals de companyia dins de casa. "El que tu diguis", va remugar la noia, i va posar una emissora de jazz.</p>
16.	<p>"My new neighbor's nice," Jeb said to his nephew once they'd sat down to eat in the breakfast nook. Jeb took for himself only one strip of bacon, one dry piece of toast. "Single gal," he went on, "right next door. I'm sure she could use a friend her own age."</p> <p>The nephew ate a forkful of eggs. His face was thin and bearded. He wore a small gold hoop in one ear. "What's she look like?" he asked, head tilted skeptically. "Truthfully. Head to toe."</p>	<p>—La nova veïna és simpàtica—va dir-li al nebot mentre esmorzaven en un racó. En Jeb només va agafar una tira de cansalada i una torrada. —Està soltera—va continuar—, viu a la casa del costat. Segur que li agradaria tenir un amic de la seva edat.</p> <p>El nebot va menjar-se una forquillada d'ous. Tenia la cara prima i barbuda. Portava una petita arracada d'or a una orella. —Té bon físic?—va preguntar, amb el cap inclinat, mostrant-se escèptic—. Sincerament, de cap a peus.</p>

17.	<p>“Oh, please,” Jeb said. “You’re not one to be picky. Looks a bit like Lou Ann.” Lou Ann had been the nephew’s high-school girlfriend. “She has that kind of tan.”</p> <p>“I’ll meet her,” said the nephew. “But I’m not saying I’ll take her out. I don’t need any drama.”</p> <p>“What drama? You should be so lucky,” Jeb said. “A sweet gal. Comes with baggage, of course, as they all do.”</p>	<p>—Vinga, per favor —va dir en Jeb—. No estàs en condicions de ser gaire exigent. S’assembla un poc a la Lou Ann—. La Lou Ann havia estat la xicoteta del nebot a l’institut. —Està igual de morena.</p> <p>—Me la pots presentar —va dir el nebot—. Però amb això no vull dir que sortiré amb ella. No necessito drames.</p> <p>—Drames? Tindries molta sort —va dir en Jeb—. Una noia ben maca. Carrega una motxilla al darrere, és clar, com totes.</p>
18.	<p>“Kids?” the nephew asked. “Forget it.”</p> <p>“No, no kids. Emotional issues, more like,” Jeb said. “You know women. Stray cats, all of them, either purring in your lap or pissing in your shoes.”</p> <p>“Amen to that,” said the nephew.</p>	<p>—Fills? —va preguntar el nebot—. Oblida-te’n.</p> <p>—No, no té fills. Més aviat càrregues emocionals —va dir en Jeb—. Ja coneixes les dones. Són com gats de carrer, totes, o et ronquen a la falda o se’t pixen als peus.</p> <p>—Amén —va dir el nebot.</p>
19.	<p>“She <i>is</i> pretty. Something special about her. A gal who might be worth suffering for, if you ask me. Anyway, you’d be so lucky,” he repeated. He pulled the nephew’s empty plate away. “Go over there and introduce yourself. Or better yet, bring her this piece of mail.” He put the plate in the sink and went to the kitchen drawer, where he’d been saving a letter the postman had misdelivered. It was a notice from a university library across the river. The girl was late in returning a book and the fee was multiplying day by day. “I meant to give it to her yesterday,” Jeb said.</p>	<p>—És ben maca. Té alguna cosa especial. Una noia per qui valdria la pena patir, si puc donar-te la meva opinió. Bé, tindries molta sort de tenir-la —va repetir. Va retirar el plat buit del nebot. —Ves a casa seva i presenta’t. O, encara millor, porta-li aquesta carta —. Va ficar el plat a l’aigüera i es va apropar al calaix de la cuina, on tenia guardada una carta que el carter li havia donat per error. Era una notificació de la biblioteca d’una universitat a l’altra banda del riu. Se li havia acabat el termini per tornar un llibre i la multa pujava cada dia més. —L’hi volia donar ahir —va fer.</p>
20.	<p>“But it’s Sunday morning,” the nephew said.</p> <p>“Never mind,” Jeb said. “She’s up. I’m sure she’ll be happy to have a visitor.” He put a hand on the boy’s muscled shoulder as they walked to the front door. “When you see her, tell her I send my regards.”</p>	<p>—Però som diumenge al matí —digué el nebot.</p> <p>—És igual —va respondre en Jeb—. Ja s’ha llevat. Segur que s’alegra de tenir visita—. Va posar una mà sobre l’espatlla fibrada del noi mentre caminaven cap a la porta. —Quan la vegis, dona-li records de part meva.</p>
21.	<p>The nephew skipped through the front yard, kicking up dust, and jogged across the crumbling sidewalk onto the girl’s</p>	<p>El nebot va saltar pel jardí del davant, de manera que va aixecar pols en tocar a terra; llavors, va córrer per</p>

	<p>lawn. Her yard had no fencing around it, just thick, overgrown grass, small evergreen bushes, piles of damp mulch spread sloppily around two crooked saplings. A few empty flowerpots sat on the stoop. The nephew rang the doorbell, then knocked, his chest heaving with impatience. When the girl answered, Jeb ducked back into the house to watch the scene through his living-room window.</p>	<p>la vorera d'erruïda fins arribar a la gespa de la noia. El jardí no tenia cap reixa al voltant, tan sols gespa gruixada i massa llarga, petits arbustos de fulla perenne, munts d'adob humit escampats sense cura al voltant de dos plançons corbs. A l'entrada hi havia uns quants tests buits. El nebot va trucar al timbre, i després va picar a la porta. Estava impacient. Quan la noia va obrir, en Jeb va entrar a casa per veure l'escena des de la finestra del menjador.</p>
22.	<p>She wore her frayed denim shorts and a black T-shirt with the sleeves cut off. The nephew stood agog for a moment, then handed her the letter. As they spoke, the girl flapped the letter in her hand. She dug her finger under the seal of the envelope, failing to notice that it had been opened and reglued by Jeb. The nephew looked expectant, scratched his ear, put his hands in and out of his pockets. The girl shrugged and flipped her hair and smiled. Finally he backed down off her front steps. The girl waved the letter, then shut the door. Jeb watched her silhouette through her papered windows. He kneaded his shoulder with his hand. It was all gristle and sinew. He peeled a soft brown banana. He listened to his nephew drive away.</p>	<p>Portava uns pantalons texans curts desgastats i una samarreta negra sense mànigues. El nebot va quedar parat uns segons i després li va donar la carta. Mentre parlaven, la noia movia la carta. Va ficar el dit per sota de la cola del sobre, però no va veure que en Jeb l'havia obert i l'havia tornat a enganxar. El nebot la mirava expectant, es rascava l'orella, ficava i treia les mans de dins les butxaques. La noia va encongir-se d'espatlles, es va apartar el cabell i va somriure. Finalment, el noi va baixar els escalons. La noia va agitar la carta en l'aire i va tancar la porta. En Jeb va observar la silueta d'ella a través de les finestres empaperades. Amb la mà, es va fer un petit massatge a l'espatlla. Tot era cartílag i tendó. Va pelar un plàtan tou de color marronós. Va escoltar com el nebot se n'anava amb el cotxe.</p>
23.	<p>In the early afternoon, Jeb was in the backyard, dragging a rusted lawn chair across the dirt. He sat in a spot from which he could see the girl doing dishes through her open kitchen door.</p> <p>“Beware the storm!” he yelled when she finally walked out to the porch and sat on the warped wooden back steps. “I love this time, the calm before.”</p>	<p>A la tarda, en Jeb era al jardí, arrossegant una gandula rovellada entre la brutícia. Es va asseure a un lloc des d'on podia veure la noia rentant els plats a través de la porta de la cuina, que estava oberta.</p> <p>—Ves amb compte amb la tempesta! —va cridar quan ella finalment va sortir al porxo i es va asseure als escalons, de fusta i corbats—. M'encanta aquesta estona, la calma d'abans.</p>
24.	<p>She looked at Jeb through the chain-link fence. He was just sitting there,</p>	<p>Ella el va mirar a través de la reixa metàl·lica. Ell estava assegut allà,</p>

	<p>facing her yard as if it were a TV set. “Hey,” she said. The soft, warm wind tousled her long, loose hair. She gathered it in her fingers, hooked it through the strap of her tank top, then turned her back to Jeb to light a cigarette.</p> <p>“Say,” Jeb said, dragging the chair closer to the fence. “I don’t mean to pry, but may I say how pleased I was to hear you made a new friend in my young nephew. Been a while since he had someone special in his life.” He winked. “I wish you both well.”</p>	<p>mirant el jardí d’ella com si fos un televisor.</p> <p>—Hola —va fer ella. El vent, suau i tebi, li va despentinat el cabell, llarg i solt. Se’l va recollir, el va enganxar amb la tira del top, i després li va donar l’esquena al Jeb per encendre un cigarro.</p> <p>—Ei! —va dir en Jeb, arrossegant la cadira més a prop de la reixa—. No voldria tafanejar, però volia dir-te que estic molt content que us hàgiu fet amics amb el meu nebot. Fa molt temps que no té ningú especial a la seva vida—. Li va fer l’ullet. —Us desitjo el millor.</p>
25.	<p>“It’s not a big deal,” the girl said, picking a fleck of tobacco from her tongue. “We’re just having a drink together.”</p> <p>“Now, now,” Jeb said. “I don’t want to poke my head in. I respect y’all’s privacy.”</p> <p>The girl stood. “There’s nothing to be private about,” she said. “It’s not a date or anything. You could come with us if you wanted. It’s the same to me either way.”</p> <p>“Oh, no, I couldn’t intrude like that.” Jeb furrowed his eyebrows, shook his head. The girl looked so beautiful in the wind and the strange pink light of the sun through the pale clouds. He watched her shirt flatten against her body in the wind. “You don’t need an old man getting in your way,” he said.</p>	<p>—Ja pots comptar —va dir ella, traient-se un trosset de tabac que tenia a la llengua—. Només anirem a prendre alguna cosa.</p> <p>—Bé, doncs res —va dir en Jeb—, no m’hi vull ficar. Respecto la vostra privacitat, només faltaria!</p> <p>La noia es va aixecar. —No hi ha cap privacitat entre nosaltres —va etzibar-li—. No és una cita ni res d’això. Podries venir si volguessis. M’és ben igual.</p> <p>—Ui, no, no em vull ficar pel mig.</p> <p>En Jeb va arrufar les celles i va fer que no amb el cap. La noia estava especialment maca amb el vent i la llum rosa del sol que sortia de darrere els núvols tènues. En Jeb va observar com la camisa de la noia s’aferrava al seu cos amb el vent. —No necessites que un home vell com jo es fiqui en els teus assumptes —va sentenciar.</p>
26.	<p>Holding the cigarette in her teeth, she wrestled her hair down again and twisted it into a braid. Her armpits were gritty with tiny hairs and flecked with clumps of white deodorant. “If you want to join us, I don’t mind. I don’t care,” she said flatly.</p> <p>“If you insist,” Jeb said. “Come over to my side, why don’t you? We’ll toast you the Alabama way, and then y’all can go off wherever young folks go. You do drink whiskey, don’t you?”</p>	<p>Aguantant el cigarro amb les dents, la noia es va estirar el cabell i el va recollir en una trena. Tenia les aixelles espres, amb pelets i plenes de restes de desodorant blanc. —Si vols venir, m’és igual. No m’importa —va dir inexpressiva.</p> <p>—Si insisteixes —va dir ell—. Podríeu venir a aquesta banda, no? Podem brindar com ho fem a Alabama i després ja podeu anar onsevulga que aneu els joves. T’agrada el whisky,</p>

	<p>“Who doesn’t?” she answered, dragging her cigarette against the doorframe.</p>	<p>no? —I a qui no?—va contestar ella, apagant el cigarro en el marc de la porta.</p>
27.	<p>“See you at eight, then,” Jeb said, and watched her walk across her yard, pitched forward in the wind. She picked up a small potted sapling and carried it back to the porch. “It’ll pass quick!” Jeb shouted, pointing up at the churning, rose-colored sky, but the girl couldn’t hear him. The first thunder clapped. A flash of lightning. Jeb went back into the house and sat on the couch, listening and counting, waiting for the storm.</p>	<p>—Ens veiem a les vuit, doncs—va dir en Jeb. I va observar-la mentre travessava el jardí, empesa pel vent. Va agafar un plançó petit i el va dur fins al porxo. —Passarà de pressa! —va cridar en Jeb, assenyalant el cel, rosat i brogent, però la noia no el va sentir. Va sonar el primer tro. Un llampec. En Jeb va entrar a casa i es va asseure al sofà, escoltant i comptant, esperant la tempesta.</p>
28.	<p>By eight o’clock, the rains had arrived in lazy, side-sweeping sheets, battering Jeb’s windows. The sky was black now, but lightning turned it amethyst and smoky each time it cracked overhead. Jeb had showered, put on a clean shirt, combed his hair with pomade, shaved, slapped his jowls with cologne. His dinner had been a boiled chicken drumstick, a small can of sauerkraut, a few tart early-summer cherries. Through the concert of the storm, nothing from the girl’s house had been audible at the basement window. Jeb’s own radio now reported downed power lines, flooding on the interstate. Fallen branches had forced some roads to close. It wasn’t safe to drive over the bridge, they said. The nephew called to convey a message to the girl: “Tell her I’m stuck. I can’t come tonight.”</p>	<p>A les vuit, ja havien arribat els primers ruixats, escadussers, que colpejaven les finestres d’en Jeb. Ara, el cel era negre, però els llamps li donaven un color ametista i fumós cada cop que espetegaven. En Jeb s’havia dutxat, s’havia posat una camisa neta, s’havia pentinat amb pomada, afaitat, i posat colònia a la papada. Havia sopat d’una cuixa de pollastre cuita, una petita llauna de xucrut i unes quantes cireres àcides de principis d’estiu. Durant el concert de la tempesta, a la finestra del soterrani, en Jeb no havia sentit cap soroll que vingués de la casa de la noia. A la ràdio d’ell deien que havien caigut torres elèctriques i que la carretera interestatal estava inundada. Unes branques arrabassades per la tempesta havien obligat a tancar algunes carreteres. Deien que no era segur travessar el pont. El nebot va trucar per donar-li un missatge a la noia: —Digues-li que estic atrapat. No puc venir aquesta nit.</p>
29.	<p>“What a shame,” Jeb said. “I’ll tell her.” In the living room, he tidied a pile of clipped coupons on the end table by the couch, set out the bottle of Kenny May. From the kitchen cabinet he chose two crystal-cut tumblers, licked the rims of both, and set them next to the whiskey. He tuned the radio to easy listening.</p>	<p>—Quina pena —va fer en Jeb—. Li ho diré—. Al menjador, va ordenar un munt de cupons retallats a la tauleta del costat del sofà i va treure la botella de Kenny May. De l’armari de la cuina va agafar dos gots de vidre, va llepar les vores de tots dos i els va posar al costat del whisky. A la ràdio va sintonitzar música lleugera.</p>

	<p>A few minutes past eight, his front buzzer rang. The girl was there in black rubber boots and a glossy yellow raincoat, its hood hovering stiffly over her darkened face.</p> <p>“Is he here yet?” was how she greeted Jeb.</p>	<p>Uns minuts passades les vuit, van tocar al timbre. La noia era allà. Portava botes d’aigua negres i un impermeable groc brillant amb la caputxa rígida per sobre de la cara enfosquida.</p> <p>—Ja és aquí? —va saludar al Jeb.</p>
30.	<p>“Welcome, welcome,” Jeb said, holding the door open. The girl stepped inside and took off her raincoat. Water dripped all over the floor. Jeb took a step back. The girl’s dress was disappointing—not quite a housedress but pastel, floral, cheap cotton, with short sleeves. He happily noted the appearance of earrings—small silver hearts. She smelled of coconuts, of fruity cocktails, tropical breezes, white-sand beaches. He took her raincoat and hung it on the rack by the door.</p> <p>“I guess I should take these off, too,” the girl said, and bent over to loosen her foot from her boot. When she lost her balance, Jeb caught her forearm in his hand. She hardly seemed to notice. Jeb blushed at the sensuousness of her flesh—soft around the bone, like the arm of a baby. He tried not to squeeze her too tightly. When she righted herself, he let go. Then she bent and balanced and pulled the other boot off, giving the old man a glimpse of her hanging cleavage.</p>	<p>—Benvinguda! —digué ell, mentre aguantava la porta. Ella va entrar i es va treure l’impermeable. L’aigua degotava per tot el terra. En Jeb va fer una passa enrere. El vestit d’ella el va decebre: no era tant un vestit d’anar per casa, però era de colors pastel, florit, de cotó barat i de mànigues curtes. En Jeb es va adonar que portava unes arracades de plata en forma de petits cors. Feia olor de coco, de còctel de fruita, brisa tropical, platges d’arena blanca. Li va agafar l’impermeable i el va penjar al penja-robes, al costat de la porta.</p> <p>—Potser me les hauria de treure, també —va dir ella. I es va ajupir per treure’s una bota. Quan va perdre l’equilibri, en Jeb la va agafar de l’avantbraç. Ella pràcticament ni se’n va adonar. Ell es va enrojolar per la sensualitat de la seva pell: suau al voltant de l’os, com el braç d’un nadó. Va intentar no estrènyer-la massa fort. Quan ella es va redreçar, la va deixar anar. Després ella es va ajupir, va mantenir l’equilibri i es va treure l’altra bota. Així, va deixar entreveure l’escot.</p>
31.	<p>“I’m sorry to report that my nephew is running late,” Jeb said, locking the front door. “He has been detained due to the rain.” He inhaled the smell of her, searching his mind for the words. “Piña colada,” he exclaimed, wagging a finger. “Your perfume. Am I right?”</p> <p>“It’s only moisturizer,” the girl said, straightening her dress. “How late will he be?”</p> <p>“Just a few minutes,” Jeb said. “He says we shouldn’t wait on him.”</p>	<p>—Em sap greu dir-te que el meu nebot arribarà tard —digué en Jeb, mentre tancava amb clau la porta principal—. Tardarà més per culpa de la pluja—. Va inhalar la seva olor, cercant les paraules en la seva ment—. Pinya colada —va dir mentre movia un dit—. El teu perfum, vull dir. Vaig errat?</p> <p>—Només és crema hidratant —digué ella i es va redreçar el vestit—. Trigarà molt?</p> <p>—Uns quants minuts més —va contestar ell—. Ha dit que no</p>

		l'esperéssim.
32.	<p>It was dim inside the house. Only small flame-shaped bulbs glowed faintly in the sconces in the front hall. Jeb showed her into the living room. The ceiling lamp there gave off a sputtering, weak light. Jeb's eyes were two black shadows when he stood under it. His face looked like a skull. "Come sit," he said, coaxing the girl with a hand at the small of her back. She allowed him that, to be hospitable, it seemed. She was thicker than she looked, Jeb thought. Strong but small, like a bulldog puppy. <i>Tough bitch</i>, he said to himself. "Kick back a bit."</p> <p>The girl sat on the couch, holding the hem of her dress down as she crossed her legs. "Your house is just like mine, only in reverse," she said.</p>	<p>La casa era fosca. Tan sols unes petites bombetes en forma de flama brillaven lleugerament en els canelobres del rebedor. En Jeb la va portar al menjador. La làmpada de sostre desprenia una llum parpellejant i tènue. Els ulls d'en Jeb van ser com dues ombres negres quan s'hi va posar a sota. La seva cara semblava una calavera. —Asseu-te, si vols —va dir ell, mentre l'empenyia amb la mà a la part baixa de l'esquena. Ella li va deixar fer-ho, que fos hospitalari. En Jeb va pensar que la noia era més simpàtica del que semblava. Forta però petita, com un cadell de bulldog. Una mala pècora, va dir-se a si mateix. —Relaxa't una mica.</p> <p>La noia es va asseure al sofà i, mentre encreuava les cames, es va agafar la vora del vestit. —Casa teva és com la meva, però al revés —va fer ella.</p>
33.	<p>Jeb went to the end table, picked up the Kenny May, and poured them each a few fingers of whiskey. "I don't have any ice, I'm afraid," he said, holding a glass out to the girl. Outside, the storm churned. Over the love song on the radio they could hear twigs and branches snapping, the rush of the wind through the leaves, rain splashing against the house.</p> <p>"To new neighbors, new friends," Jeb said.</p> <p>They raised their glasses and drank. The girl made a face and sniffed her whiskey. Jeb looked out the window, grinning. He was well aware that when he felt jubilant he acted strangely. He could seem too eager, too effusive. He could disclose too much. He tried to hold himself upright, rigid, but he couldn't keep himself from speaking what was on his mind. "Pump and dump. You're familiar with the expression?" he asked. "That's what my nephew calls it. That's what he likes to do. The storm may have</p>	<p>En Jeb va anar a la tauleta, va agafar la botella de Kenny May i va servir dos dits de whisky per cada un. —Diria que no tinc gel —digué mentre li donava el got a la noia. A fora, la tempesta brogia amb violència. Per sobre de la cançó d'amor que sonava a la ràdio, se sentien branquillons i rames trencar-se, el corrent del vent travessant les fulles i la pluja esquitxant la casa.</p> <p>—Salut! Pels nous veïns, noves amistats —va brindar ell.</p> <p>Van alçar els gots i van beure. La noia va fer mala cara i va olorar el whisky. En Jeb va mirar per la finestra amb un somriure d'orella a orella. Era ben conscient que quan estava content actuava d'una manera estranya. De vegades semblava massa impacient, massa efusiu. S'exposava massa. Va intentar contenir-se, ser inflexible, però no va poder evitar dir el que li passava pel cap. —Rotllo d'una nit. Coneixes aquesta expressió? —va</p>

	<p>saved you from that humiliation. Thank God for Mother Nature.”</p>	<p>preguntar-li—. És el que diu el meu nebot. I és el que li agrada fer. La tempesta potser t’ha salvat d’aquesta humiliació. Gràcies a Déu per la Mare Natura.</p>
34.	<p>“Jesus,” the girl said, snorting. Men never ceased to amaze her—sly dogs, all of them, nasty creatures. “Christ,” she said. She drank more whiskey. “The kid just asked me out for a drink. I’m no whore.”</p> <p>Jeb bent at the waist, lowered his head. “I guess your enthusiasm had him fooled,” he said, and winked. Then he straightened himself again and tried to keep from smiling.</p>	<p>—Hòstia —va esbufegar ella. Els homes mai no la deixaven de sorprendre: uns cabrons, tots, criatures fastigoses. —Collons —digué—. El noi només vol anar a prendre alguna cosa. No soc una puta.</p> <p>En Jeb es va inclinar cap endavant i va abaixar el cap. —Suposo que es va deixar enganar pel teu entusiasme —va dir i li va fer l’ullet. Després es va redreçar i va intentar no somriure.</p>
35.	<p>The girl tapped her fingernails against her glass and let herself sink back against the old plaid couch. Its springs had been flattened over the decades. The upholstery smelled of Jeb—bitter, like dry rot, and slightly chemical. The rough fabric of the cushions scratched the girl’s arms. She closed her eyes and sipped her drink. She was tired. It was hard work to get her house in order, and she was doing it by herself now. She was glad to have the distraction, away from her thoughts, the cold jabs each time she longed for Trevor’s hand to touch her, his lips to kiss her neck, her cheeks, her thighs. Sinking deeper into the couch, she thought that if Trevor were to come back she’d let him do whatever he wanted. Maybe she’d even let herself get pregnant. But the idea was like a bad taste in her mouth. She made a sour face.</p>	<p>La noia va donar copets al got amb les ungles i es va posar còmoda en el vell sofà de quadres escocesos. Les molles s’havien anat aplanant durant dècades. La tapisseria feia olor d’en Jeb: una olor amarga, com alguna cosa podrida i una mica com una substància química. La tela aspra dels coixins li feia picor als braços. Va tancar els ulls i va fer un glop. Estava cansada. Era una feina dura, endreçar la casa, i ara ho estava fent tota sola. Estava contenta de tenir aquesta distracció, que l’evadia dels seus pensaments, els cops durs de quan desitjava que les mans d’en Trevor la toquessin, que els seus llavis li fessin petons al coll, a les galtes, a les cuixes. Enfonsant-se encara més en el sofà, va pensar que si en Trevor tornés, li deixaria fer el que volgués. Potser fins i tot es quedaria embarassada. Però la idea va ser com tenir un gust desagradable a la boca. Va fer una cara agra.</p>
36.	<p>Jeb watched her diaphragm rise and fall under the thin fabric of her dress. She seemed edgy, irritated, her eyes twisted and barbed.</p> <p>“I’m sorry, dear. Did I offend you?” he asked.</p> <p>The girl looked straight up at him. “You’re trying to get to me, aren’t you?” she said. Jeb’s eyes darted back and</p>	<p>En Jeb va observar com el diafragma de la noia pujava i baixava a sota de la tela prima del seu vestit. Semblava nerviosa, enfadada, amb els ulls torts i plens de malícia.</p> <p>—Em sap greu, estimada. T’he ofès? —va preguntar ell.</p> <p>La noia el va mirar fixament. —Em vols fer empenyar, oi? —digué ella.</p>

	<p>forth between her crossed, luminous knees and the rumbling windowpane. “I see your game. You’re trying to shame me for being young and pretty. You want to make me apologize for all the other girls who didn’t like you. You just can’t stand that I’m right next door reminding you of all that. That’s it, isn’t it? Pump and dump,” she scoffed. “Nothing you say can hurt me. See if you can do it. I dare you.” She chuckled and sipped her whiskey, then placed the glass on the coffee table.</p>	<p>En Jeb no sabia on mirar. Anava canviant entre els genolls encreuats i brillants d’ella i el vidre de la finestra que ressonava. —Et veig a venir. Em vols fer sentir culpable per ser jove i bonica. Vols que demani perdó per totes les noies a qui no els vas agradar. No pots suportar que estigui vivint aquí al costat i et recordi tot això. És així, veritat? Rotllo d’una nit —va dir ella mentre reia—. Res del que diguis em pot fer mal. A veure si pots. Et desafio—. Va deixar anar una rialleta i va fer un glop de whisky. Després va deixar el got a la tauleta.</p>
37.	<p>“You never know with young women these days,” Jeb said. “It’s a rough, wild world out there, and girls, women”—he knew the distinction was an important one to make for the girl to feel respected—“they just give themselves away for free. It breaks my heart. Low self-esteem, they call it.” He clucked his tongue, shook his head, then brought his hand to his chest. “I’m sorry,” he said, speaking softly, as though he were about to cry. He stooped forward over the coffee table, picked up the girl’s glass, and moved it to a coaster.</p> <p>“But I haven’t done anything,” the girl maintained, rolling her eyes. “There’s nothing to get upset about. Jesus. I already told you, I see your game. You’re trying to get me to cry on your shoulder, make me out to be the screwed-up one, as though that’s why I’m not willing to sleep with you. I wasn’t born yesterday, you know.”</p>	<p>—Mai se sap amb les jovenetes avui dia —digué ell—. El món és salvatge i perillós i les noies, les dones —sabia que aquesta distinció era important fer-la perquè la noia se sentís respectada— són massa fàcils, es regalen als homes. Em trenca el cor. D’això en diuen autoestima baixa—. Va espetegar amb la llengua, va fer que no amb el cap i després es va posar la mà al pit. —Ho sento —va dir, en veu baixa, com si s’hagués de posar a plorar. Es va inclinar cap endavant per sobre de la tauleta, va agafar el got d’ella i el va posar a sobre d’un sotagot.</p> <p>—Però no he fet res —va remugar la noia mentre posava els ulls en blanc—. No tens raons per emprenyar-te. Hòstia. Ja t’ho he dit, et veig a venir. Vols que em posi a plorar a la teva espatlla, fer veure que jo soc la que està fotuda, com si aquesta fos la raó per la qual no vull ficar-me al llit amb tu. No vaig néixer ahir, saps?</p>
38.	<p>When Jeb was excited, his heart fluttered. “Like a pigeon in a burlap sack,” he’d told the doctor.</p> <p>“And what do you mean ‘for free’?” the girl went on. “You think it’s better to sell yourself? What is it with you men—you always see everything as this and that? Like everything is for sale.”</p> <p>“Pardon?” Jeb said.</p> <p>“Give and take. Like life is some</p>	<p>Quan estava emocionat, el cor li aletejava. “Com un colom dintre d’un sac de ràfia”, havia dit al metge.</p> <p>—Què vols dir ‘es regalen’? —va continuar ella—. Creus que és millor vendre’s? Què us passa als homes, sempre ho veieu tot com si es pogués comprar.</p> <p>—Com? —digué ell.</p> <p>—Donar i rebre. Com si la vida fos</p>

	<p>bank account you're trying to fill up. And like every girl's a whore.”</p> <p>“My dear, I have no idea what you're talking about.”</p> <p>“No kidding,” the girl said. She pursed her lips tight, wrinkling her chin. Jeb thought she looked rather ugly that way. She held her breath. She seemed somehow to be on the verge of combusting. Beneath the coffee table, her bare foot was jiggling like a bobblehead. A bolt of lightning cracked and flashed. “Is your nephew coming, you think?” she asked, her voice suddenly soft and innocent.</p>	<p>un compte bancari que intentes omplir fins a dalt. I com si cada noia fos una puta.</p> <p>—No tinc ni idea de què em parles.</p> <p>—No fotis —va fer ella. Va arronsar els llavis i va arrugar la barbata. En Jeb va pensar que estava més aviat lletja amb aquella cara. La noia va contenir la respiració. D'alguna manera, semblava que estava a punt d'explotar. A sota de la tauleta, movia els peus descalços com un capgròs. Un llamp va espetegar i llampegar. —Creus que vindrà, el teu nebot? —va preguntar posant, de sobte, una veu tendra i innocent.</p>
39.	<p>“No,” Jeb said.</p> <p>“Oh,” she said.</p> <p>But still the girl remained seated. She even adjusted her posture to make herself more comfortable, leaning forward so that her skin did not touch the rough fabric of the couch. He was quiet. He watched her lips tighten, then unfurl as she sipped her whiskey.</p> <p>Jeb swallowed back some phlegm, moved stiffly to the couch, and sat down. His hand rested on the cushion between him and the girl. His pinkie finger grazed the soft fabric of her dress. If he'd wanted to, he thought, he could easily have pinched the flesh of her thigh.</p> <p>“These are some photos,” he said, turning to an old cigar box on the coffee table. He flipped the lid of the box open. The girl bent over to look at the photographs inside, slid them around in the box as though she were shuffling puzzle pieces. Jeb looked again at her tanned, dewy cleavage.</p>	<p>—No —va respondre ell.</p> <p>—Vaja —va fer ella.</p> <p>I així i tot, la noia es va quedar allà asseguda. Fins i tot va canviar de postura per posar-se més còmoda. Es va inclinar cap endavant perquè la tela aspra del sofà no li toqués la pell. Ell no deia res. Va observar com la noia cloïa els llavis i després els obria per beure whisky.</p> <p>En Jeb es va empassar el flegma i, encara que li va costar apropar-se al sofà, s'hi va asseure. Va deixar una mà sobre un coixí entre la noia i ell. Amb el dit petit va tocar la tela suau del vestit d'ella. Si hagués volgut, va pensar, hauria pogut pessigar-li la cuixa, fàcilment.</p> <p>—Mira aquestes fotos —va dir ell mentre es girava per agafar una caixa de cigars vella de sobre la tauleta. Va obrir la tapa de cop. Ella es va inclinar per veure les fotos que hi havia dins i les va fer lliscar dins la caixa com si estigués remenant peces de trencaclosques. En Jeb va tornar a mirar-li l'escot, bronzejat i humit.</p>
40.	<p>“What year was this?” she asked, picking up a photo. It was a small school portrait of Jeb as a boy. His face was fat, his eyes cold and tortured, his striped tie wrung tightly around his neck.</p> <p>“Age nine,” Jeb pronounced. He shook his head gruffly, as though to</p>	<p>—Quin any era això? —va preguntar la noia mentre agafava una foto. Era un petit retrat escolar d'en Jeb quan era un nen. Tenia la cara grassona, la mirada freda i turmentada i portava una corbata de ratlles ben estreta al voltant del coll.</p>

	<p>wake himself up. “If my age is an issue for you,” he began to say.</p> <p>“Why should I care how old you are? What’s it to me?” She flipped another photo around, stuck it out so Jeb could see it. It was a photo of him as a young man, skulking beside his father, a dark, mean figure in a gray sacklike suit. In the photo Jeb had thick red hair. “Your hair’s so <i>white</i> now,” she said, looking at the photo again.</p> <p>“They called me Red Jeb when I was young. Say that six times fast.” He laughed. “People sometimes think I’m an albino, if you can believe that.”</p> <p>“Of course I can believe it,” the girl said. “I’d believe almost anything in this world.”</p>	<p>—Tenia nou anys —digué ell. Va fer que no amb el cap bruscament, com si es volgués espavilar. —Si tens algun problema amb la meva edat... —va començar a dir.</p> <p>—Per què m’hauria d’importar? Què m’importa? —. La noia va girar una altra foto i la va treure perquè en Jeb la veiés. Era una foto d’ell de jove, al costat del seu pare, una figura obscura i cruel en un conjunt gris que semblava un sac. En aquesta foto tenia els cabells espessos i de color pèl-roig—. Ara tens els cabells molt blancs —digué ella mentre mirava la foto un altre cop.</p> <p>—Em deien Jeb el pèl-roig quan era jove. Digues-ho sis cops molt ràpid—. Va riure—. La gent de vegades es pensa que soc albí, encara que no t’ho creguis.</p> <p>—És clar que m’ho crec —va fer ella—. Em crec quasi qualsevol cosa en aquest món.</p>
41.	<p>“And occasionally black folks think I’m an albino black, if you can believe <i>that</i>. I suppose it’s a compliment. It isn’t catching, my vitiligo. It’s perfectly harmless. In some cultures it’s considered a mark of the divine. If I went to those countries, people would stop and pray to me in the street, I guess. St. Jeb,” he said, and laughed again. “Nowadays, of course, I just look old. Children can be cruel—”</p> <p>“Can I use your bathroom?” the girl asked, interrupting him.</p> <p>Jeb looked down at her knees. The blue tint of her veins showed through her skin. He faked a cough, composed himself, then bent over the photographs again, wetting his finger not on his tongue but on the fat, spittley lip hanging down between his frown lines. “You know where it is,” he said.</p>	<p>—I, de vegades, la gent negra es pensa que soc un negre albí, encara que et costi de creure, això. Suposo que és una cosa bona. El vitiligen no s’encomana. És totalment inofensiu. De fet, en algunes cultures, es considera un senyal diví. Si anés a aquells països, la gent m’aturaria i em resaria enmig del carrer, suposo. Sant Jeb —va dir i va riure altra vegada—. Avui dia, és clar, tan sols semblo un vell. Els nens poden ser cruels...</p> <p>—He d’anar al lavabo —el va interrompre ella.</p> <p>En Jeb va mirar avall, als genolls d’ella. El color blau de les venes es veia a través de la pell. Va fer veure que tossia, es va tranquil·litzar, es va inclinar cap a les fotos un altre cop, i després es va humitejar el dit no pas amb la llengua sinó amb el llavi, gruixut i ple de saliva, que li penjava entre les arrugues.</p> <p>—Ja saps on és —digué.</p>

42.	<p>Jeb listened to her heavy step as she crossed the front hall to the bathroom beneath the stairs. In her absence, he looked at the photos and thought back to a failed romance from long ago. He'd thought he was in love, but after only one intimate rendezvous the woman had sat on the toilet and dismissed him completely. "You're too uptight," she'd told him. "You have no imagination." His heart fluttered again as he remembered how her thighs had swayed when she rose to wipe herself. Then the toilet flushed. He listened for the sink faucet to run, but it didn't. The girl came back.</p> <p>"I like the wallpaper in your bathroom," she said. "And the old sink." She sat down again. Jeb had placed a photo on top of the pile for her to see. It showed a skinny woman in a sun hat and a bikini sitting in a beach chair by a pool. "Who's she?" the girl asked.</p> <p>"My wife, may she rest in peace."</p> <p>"She's very pretty," the girl said politely. She leaned over to the end table and poured herself another tumblerful of Kenny May.</p>	<p>En Jeb va escoltar les passes pesades mentre ella travessava el rebedor i anava al lavabo de sota les escales. Quan ella no hi va ser, en Jeb va mirar les fotos i va pensar en un amor de feia molts anys que no va sortir bé. Va pensar que estava enamorat, però, després d'una cita íntima, la dona es va asseure al vàter i va decidir rebutjar-lo completament. "Ets massa ordinari", li havia dit. "No tens imaginació". El cor li va aletejar de nou mentre recordava com les cuixes de la noia es van moure quan es va aixecar per torcar-se. La veïna va tirar la cadena del vàter. En Jeb va parar atenció per si sentia l'aigua de l'aixeta de la pica, però no va sentir res. La noia va tornar.</p> <p>—M'agrada l'empaperat del lavabo —va fer—. I la pica antiga—. Va tornar a asseure's. Ell havia posat una foto a sobre del munt perquè ella la veiés. S'hi veia una dona prima que portava una pamelà i un biquini, asseguda a una cadira de platja al costat d'una piscina. —Qui és? —va preguntar ella.</p> <p>—La meva dona, que en pau descansi.</p> <p>—És molt bonica —va dir ella per educació. Després es va inclinar cap a la taula i es va servir un altre got de Kenny May.</p>
43.	<p>"She had a chipped tooth," Jeb said. "But she was pretty enough. A strange gal. Never could tell what she was thinking. Had strange habits, as do we all. And strange obsessions. She liked to buy all sorts of fancy things. Lace and silk stuff, you know? Lingerie. Tell you what," Jeb said, smiling now. "She left drawers full of that stuff upstairs. I'd be happy to show you. It's all very nice."</p> <p>The girl put her glass down.</p> <p>"Strange woman," Jeb continued. "Kept a diary every day of her life, made me swear I'd never touch it. When she passed, bless her dear heart"—he put his hand on his chest, sucked in air at a</p>	<p>—Tenia una dent trencada —va deixar anar ell—. Però era prou bonica. Una noia excèntrica. Mai vaig saber què pensava. Tenia costums estranys, com tothom. I obsessions estranyes. Li agradava comprar tota mena de llenceria de seda i amb floquets, saps? Saps què? —va fer ell mentre somreia—. Va deixar calaixos plens a dalt. Tot és molt bonic.</p> <p>La noia va deixar el got.</p> <p>—Una dona excèntrica —va continuar ell—. Tenia un diari que escrivia cada dia, em va fer prometre que no el tocava mai. Quan va morir, beneït sigui el seu estimat cor —ell es</p>

	<p>stutter for a moment, looked up at the ceiling—"I found the diary and I read it, and it was all about bowling. Bowling this and bowling that. Had me laughing and crying at once. That's love." He put his hand on the girl's knee, then looked out the window. The storm raged and clattered. The lights flickered, but they didn't go out. The pale, swollen, spotted hand on the girl's knee was inert, like a fat, sleeping lizard that could at any moment awaken and claw up her soft thigh.</p>	<p>va posar la mà al pit, es va empassar aire mentre tartamudejava per un moment i va mirar el sostre— vaig trobar el diari i el vaig llegir, i només parlava de bitlles. Bitlles aquí i bitlles allà. Em va fer riure i plorar alhora. Això és amor—. Va posar la mà al genoll d'ella i va mirar per la finestra. La tempesta s'enrabiava i feia enrenou. El llum va fer pampallugues, però no se'n va anar. La mà d'en Jeb, pàl·lida, inflada i plena de pigues, estava immòbil al genoll de la noia com un llangardaix gras i adormit que podia despertar-se en qualsevol moment i esgarrapar-li la cuixa.</p>
44.	<p>"Get your nasty paw off my leg," the girl said flatly. She picked up his pinkie finger and craned his hand up and to the side. "You've got to be kidding me," she said under her breath, letting go.</p> <p>Jeb ignored her. He swayed his head in painful reverie. "Oh, my sweet Betty Ann. She left a closet full of clothes, too. Great dresser," he said. "Real style. And you know me, so sentimental I couldn't part with those nice dresses. I always thought maybe one day someone would have a use for them. Like you, for instance. Hey!" in a comic pantomime he exhaled as though struck by lightning, sticking his arms out in front of him and letting his head loll and his tongue dangle from his mouth. "Here's an idea," he said. His face brightened. "Do you like old things? Vintage, as they say? I've got skirts, tops, and the dresses. Shoes, too. You're welcome to try anything on. Just up the stairs." The fleshy wrinkles around his mouth deepened as he grinned.</p>	<p>—Treu-me aquesta horrible manota de la cama —va dir ella, inexpressiva. Va agafar-li el dit petit i va treure's la mà de sobre posant-la a un costat—. No m'ho puc creure —va exclamar-se ella en veu baixa, com deixant-ho anar.</p> <p>En Jeb la va ignorar. Va sacsejar el cap en venir-li un somieig dolorós. — Ai, la meva estimada Betty Ann. Va deixar un armari ple de roba, també. Es vestia molt bé —va dir—. Tenia molt d'estil. I ja em coneixes, soc tan sensible que no em vaig poder desfer d'aquells vestits tan bonics. Sempre havia pensat que potser algun dia algú els podria fer servir. Com tu, per exemple. Ei! —fent una pantomima, va exhalar com si l'hagués ferit un llamp i tot seguit va col·locar els braços davant seu, amb el cap que li penjava i la llengua que li sortia de la boca—. Tinc una idea —va dir. Se li va il·luminar la cara. —T'agraden les coses antigues? <i>Vintage</i>, en diuen. Tinc falde, samarretes, i vestits. Sabates, també. Et pots provar tot el que vulguis. A dalt de les escales. Les arrugues carneses del voltant de la boca es van aprofundir mentre somreia.</p>
45.	<p>The girl looked at her drink. "If the kid isn't coming, I should just go home." "But you've only just arrived." Jeb</p>	<p>La noia va mirar la beguda. —Si el noi no ha de venir, me n'hauria d'anar a casa.</p>

	<p>opened his hands, flittered his fingers. He reached across her lap for the Kenny May, filled both glasses, although neither was empty. Outside, the storm paused for a minute. They sat listening, waiting to see if it was really over. Then the rain started up again.</p> <p>“I don’t believe you ever had a wife,” the girl said after a while. “And this whiskey tastes funny.” She set her glass on the coaster. “It tastes cheap,” she said.</p> <p>“Lie down for a bit,” Jeb said, not getting up off the couch. “Take a load off. Stretch out if you like. <i>Mi casa es su casa</i>. I know a drop of Spanish. And French. <i>Voulez-vous? Comment ça va?</i>”</p> <p>The girl yawned and shook her head. “I’m not lying down with you,” she said.</p>	<p>—Però fa res que has arribat—. En Jeb va obrir les mans i va moure els dits ràpidament. Va agafar el Kenny May passant per la falda d’ella i va omplir els dos gotos encara que cap dels dos estava buit. A fora, la tempesta es va aturar un moment. Seien i escoltaven per veure si realment havia parat de ploure. Després hi va tornar.</p> <p>—No em crec que tinguessis una dona —va dir ella al cap d’una estona—. I aquest whisky té un gust estrany—. Va posar el got al sotagot. —Té gust de barat —va fer.</p> <p>—Estira’t una estona —digué ell sense aixecar-se del sofà—. Treu-te un pes de sobre. Estira’t si vols. <i>Mi casa es su casa</i>. Sé una mica d’espanyol. I francès. <i>Voulez-vous? Comment ça va?</i></p> <p>Ella va badallar i va fer que no amb el cap. —No em penso estirar amb tu —va sentenciar.</p>
46.	<p>“But these dresses,” Jeb said. “They’d fit you perfectly. Let me bring one down so you can see it. My wife was quite the fashion plate. And just your size. Shall I bring one down? It’d be such a pity to throw them all away. You can come up and look through them yourself, if you like.”</p> <p>“No, thanks,” the girl said. She was only pretending to be bored, it seemed, fingering the lid of Jeb’s cigar box.</p> <p>“It’s all just sitting there, waiting to be revived,” Jeb said. “Take whatever you want. It doesn’t matter to me.” A bolt of lightning flooded the room with pale-blue light.</p> <p>“If I wanted to be fooled into your bedroom, you wouldn’t have to ask twice,” the girl replied. “I already told you, I see your game.”</p> <p>Jeb looked up at the ceiling. The loose, spotted skin of his throat flapped as he ground his jaws. “So you’re not interested,” he said, crossing his arms. “You’ve gone and changed your mind.”</p> <p>“Changed my mind?”</p>	<p>—Però els vestits —va fer ell—. Et quedarien genial. Deixa que en baixi un i ho veuràs. La meva dona anava sempre a l’última moda. I feia la teva talla. En baixo un? Seria una pena haver de llençar-los tots. També podries pujar i mirar-los tu mateixa, si vols.</p> <p>—No, gràcies —va respondre ella. Feia veure que estava avorrida mentre tocava la tapa de la caixa de cigars d’en Jeb.</p> <p>—Està tot intacte esperant que algú li doni vida —va fer ell—. Agafa el que vulguis. No m’importa—. Un llampec va il·luminar l’habitació amb una llum de color blau cel.</p> <p>—Si m’hagués volgut deixar enredar perquè em portessis a la teva habitació, no hauries hagut d’insistir —va etzibar ella—. Ja t’ho he dit. Et veig a venir.</p> <p>En Jeb va mirar el sostre. La pell del coll que li penjava, plena de pigues, es va moure quan es va serrar les dents—. Així que no hi estàs</p>

	<p>“I was only trying to be courteous, neighborly. And here you come, wanting to be comforted.”</p>	<p>interessada —va fer ell mentre plegava els braços—. Has anat al lavabo i has canviat d’opinió. —Que he canviat d’opinió? —Tan sols intentava ser amable, un bon veí. I ara vens aquí perquè et consoli.</p>
47.	<p>“I’m sorry if I gave you the wrong impression,” the girl said sarcastically. Her mismatched eyes crinkled in derision, Jeb thought. “You’re lucky I’m not a creep,” he continued. “I could do anything I wanted to you, you know. A young girl, drunk on my couch. You should be more careful. My wife—” Jeb gasped suddenly, dabbing pretentiously at invisible tears. “God bless her soul. She was a good woman. An honest woman. No tease or hussy like you find nowadays.” He stared down at the girl’s bare feet on the hardwood floor and licked his lips. Still the girl did not get up.</p>	<p>—Em sap greu si t’he fet una impressió que no era —va dir ella sarcàsticament. En Jeb va observar com els ulls d’ella, diferents entre ells, s’arrugaven en senyal de burla. —Tens sort que no sigui un pervertit —va continuar ell—. Et podria fer el que volgués, saps? Una noia jove i borratxa al meu sofà. Hauries de tenir més compte. La meva dona... —en Jeb va esbufegar de cop i es va eixugar les llàgrimes invisibles pretensiosament—. Que Déu l’empari. Era una bona dona. Una dona honesta. Ni provocativa ni una fresca com les d’avui dia—. Va clavar la mirada als peus descalços d’ella en el terra de fusta i es va llepar els llavis. Així i tot, la noia no es va aixecar.</p>
48.	<p>“I’m not feeling well,” Jeb said, leaning back against the couch and closing his eyes. The girl turned and moved closer. The scent of coconut made him queasy. The hand she placed on his bony shoulder was warm and damp through his thin T-shirt. He froze. He felt her weight shift on the couch, heard the springs whine, and then she was on him, straddling him, her breasts shoved up against his chin. Jeb could barely breathe. “Is this what you were hoping for?” she asked, watching his face for his reaction. Jeb kept his eyes shut, licked his lips again. The girl could smell the stink of his breath, like a sick cat’s. She sniffed his mouth, wincing happily. Their faces were only a few inches apart. “I was hoping,” Jeb began to say. The load of her body against him ground at his bones. He felt himself blush, harden. He lifted his hands.</p>	<p>—No em trobo bé —va dir ell mentre s’estirava al sofà i tancava els ulls. Ella es va girar i es va apropar. L’olor de coco el va marejar. A través de la camisa prima que portava, en Jeb va notar que la mà que ella va posar a sobre la seva espatlla ossuda estava calenteta i humida. Es va quedar immòbil. Va notar el pes d’ella movent-se pel sofà, va sentir les molles gemegar i després ella ja era a sobre d’ell, encamellada, amb els pits que li tocaven la barbata. En Jeb quasi no podia respirar. —Això és el que volies? —va preguntar ella, mirant-lo a la cara esperant una reacció. Ell no va obrir els ulls, però es va llepar els llavis un altre cop. Ella sentia la pudor del seu alè, com el d’un gat malalt. Li va ensumar la boca i va fer una ganyota. Les seves cares quasi es tocaven. —Ho volia —va començar a dir en Jeb. El pes del cos</p>

		d'ella a sobre seu li va moldre els ossos. Va notar com s'enrojolava, com es trempava. Va alçar les mans.
49.	<p>The girl just laughed and hopped off him before he could touch her. Her dress had been hiked up in the maneuver. Jeb watched her thighs tremble with the impact of each step she took across the living-room floor. In the hall she laughed to herself some more, put her boots on, and whipped her raincoat off the rack.</p> <p>“Let me see you to your door,” Jeb called out. But she was already gone.</p> <p>An hour later, the nephew called again. “My whole damn building lost power,” he complained. “I can’t even watch TV.”</p> <p>“You could have spent the night here,” Jeb chided him. “I had a fine time with the neighbor girl without you. But I don’t think you’d like her much. Sort of a dud, if you ask me. A fish in a bucket, as they say. No fun for the hunt.”</p>	<p>Ella va riure i se’n va anar de sobre d’ell abans que pogués tocar-la. La falda se li havia arromangat. Ell va observar com les cuixes d’ella tremolaven amb l’impacte de cada passa que feia travessant el menjador. Al rebedor, ella va tornar a riure, es va posar les botes i, amb una revolada, va despenjar l’impermeable del penja-robes.</p> <p>—Deixa que t’acompanyi a casa — li va dir ell. Però ella ja se n’havia anat.</p> <p>Una hora més tard, el nebot va trucar un altre cop. —Tot el meu puto edifici s’ha quedat sense llum —va remugar—. No puc ni veure la tele.</p> <p>—Podries haver passat la nit aquí —el va renyar en Jeb—. M’ho he passat molt bé amb la veïna sense tu. Però no crec que t’agradés gaire. Per mi, no val la pena. Bufar i fer ampolles, que diuen. No té gens de gràcia intentar-ho.</p>
50.	<p>“I’ve got other girls,” the nephew said and hung up.</p> <p>In the morning, pale mist filled the air like smoke. The girl’s house was obscured by the fog. Jeb awoke on the couch, got the Kenny May, and assumed his position in the basement once more. A small drop of water trickled from the crumbling concrete wall down to the floor. He drank. All he heard from the girl’s house was drawers and cabinets opening and shutting, the faucet running, and then her radio dial crackling up and down, landing finally on bright, snappy pop songs. She listened to one after another, singing merrily along, as though she were completely innocent, as though nothing at all had happened.</p>	<p>—Tinc altres noies —va contestar el nebot i va penjar.</p> <p>Al matí, l’aire s’omplia de boirina, com si fos fum. La casa d’ella s’hi amagava darrere. En Jeb es va despertar al sofà, va agafar el Kenny May i se’n va tornar al soterrani un cop més. De la paret de formigó que s’esfondrava, en va sortir un regalim d’aigua, que va caure a terra. Va beure. Tot el que sentia de la casa d’ella era com obria i tancava calaixos i armaris, l’aixeta oberta, després el soroll de la ràdio quan ella la sintonitzava amunt i avall fins que se sentien clarament cançons pop ràpides. La noia en va escoltar una rere altra, cantant felicitment, com si fos del tot innocent, com si no hagués passat res.</p>
51.	<p>Days passed. Jeb spent them sitting at his kitchen window. He watched the girl carry cans of paint into her house, smoke</p>	<p>Els dies passaven. En Jeb es dedicava a asseure’s al costat de la finestra de la cuina. Observava la noia</p>

	<p>cigarettes on the front steps, pick up debris from the yard, drag bags of trash to the curb. Her figure appeared now and then through the wispy drapes of her bedroom when she opened or shut the window. The mail came. The sun rose and fell. Jeb neglected the dead leaves that had blown from the girl's yard into his. He didn't want the girl to see him out there raking. She was a tramp, a tease, nobody worth his time, he told himself. He read the Sunday paper and fried his bacon while the girl painted and cleaned and hammered at her walls. Despite his neighborly instincts, he refrained from going over to offer his help or counsel.</p> <p>"She's a plain Jane" is what he told his nephew when he came over for breakfast. "No substance, no depth. Full of herself for no good reason."</p>	<p>entrar pots de pintura a casa, fumar al porxo, replegar restes del jardí, arrossegar bosses d'escombraries a la vorera. La seva silueta apareixia de tant en tant a través de les cortines primes de la seva habitació quan obria o tancava la finestra. Va arribar el correu. El sol sortia i es ponía. En Jeb va ignorar les fulles seques que el vent havia portat del jardí d'ella al seu. No volia que la noia el veiés a fora rastellant. Ella era una fresca, una provocativa, no valia la pena perdre el temps amb ella, es va dir a si mateix. Va llegir el diari del diumenge i va fregir cansalada mentre la noia pintava, netejava i donava cops de martell a les parets. Malgrat els seus instints de bon veí, es va estar d'anar a oferir-li ajuda o consells.</p> <p>—És una noia normaleta — va dir al seu nebot quan va venir a esmorzar—. No té substància, no és profunda. És una creguda, però no té motius per ser-ho.</p>
52.	<p>"Maybe I'll go over and say hello," the nephew said, but he didn't.</p> <p>And then, a few days later, Jeb heard the thunderous squeal of a motorcycle peeling up the road. For hours, he listened at his basement window, nodding his head to the rhythmic tempo of the girl's headboard hitting the wall, the gasps and grunts and growls. When it was over, he took off on foot down the road into town and spent the whole afternoon ambling like a stray dog under the striped storefront awnings, dodging the daylight, lest his white skin burn and blister. He licked a vanilla ice-cream cone and regarded his slumped silhouette in the shop windows. He straightened his posture as best he could, but he was stooped by nature. He could still be a god on earth, however, if only he found the right tribe. That would really be something—to be worshipped and beloved. Jeb whistled through the warm evening streets, imagining this wonderful new place and all the stupid</p>	<p>—Potser hi aniré a saludar-la —va dir el nebot, però no ho va fer.</p> <p>I després, uns dies més tard, en Jeb va sentir l'atordidor soroll d'una moto derrapant per la carretera. Durant hores, va escoltar a la finestra del soterrani, movent el cap amb el ritme dels esbufecs, gemecs, grunyits, i la capçalera d'ella que donava cops a la paret. Quan va acabar, se'n va anar caminant cap al poble per la carretera i va passar tota la tarda passejant com un gos abandonat sota els tendals de ratlles de les botigues, evitant la claror del dia, per por que la pell, ben blanca, se li cremés i li sortissin butllofes. Va llepar un cucurutxo de gelat de vainilla i va mirar la seva silueta encorbada a les finestres de les botigues. Es va redreçar tant com va poder, però era geperut per naturalesa. Encara podia ser un déu a la terra, però, només si trobava la tribu adequada. Això sí que seria important: que el veneressin i l'estimessin. Va</p>

	<p>people who would gasp and fall to their knees in ecstasy every time he shuffled past.</p>	<p>xiular pels carrers d'aquella tarda calorosa, imaginant aquest nou lloc i tota la gent estúpida que esbufegaria i s'agenollaria en èxtasi davant seu cada cop que passés per davant.</p>
--	--	---